1893 — 1973 80 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-3337

РІК LXXX. Ч. 77. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 26-го КВІТНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, APRIL 26, 1973 No. 77. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Середа, 25 квітня 1973

З НАГОДИ ВЕЛИКОДНЯ ЗА НОВИМ СТИЛЕМ, у Центральному Парку в Ню Йорку відбулося традиційне качання яєчок. У розвазі взяли участь біля 500 дітей, яким міське паркове управління подарувало кожному по дерев'яній крашанці та металевій ложці для кидання яєчок, які потім діти розшукували. Наступного року Великдень співпадає за календарем в один день для усіх — католиків, протестантів і людей православного віровизнання.

СЕРЕД ПРОДУЦЕНТІВ СКОТУ УСТАЛИЛАСЬ ДУМКА, що незабаром у ЗСА подешевшають різні види м'яса, але тільки в загальному гуртовому продажу. Заки м'ясо дійде в переробленому вигляді до покупців, воно буде коштувати те саме, що й тепер, себто дуже дорого.

У НЮ ЙОРКУ НАРАХОВУЄТЬСЯ ДО 15 000 ВЕТЕРАНІВ, які або не мають праці, або ж дістають занадто малу економічну допомогу. З них 7 500 осіб змушені тимчасово користуватися допомогою „велферу". Тому за рішенням посадника Дж. Ліндзі, в Ню Йорку створено Бюро в справах ветеранів, яке й займається цією проблемою.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ НЕВАДА МАЙК ГАЛЛАҐЕН підписав закон про розводи, за яким не треба буде подавати для розводу жадних причин, досить лише сепарації на 1 рік.

МІНІСТЕРСТВО ЗВ'ЯЗКУ УРУҐВАЮ ПОВІДОМИЛО про запланований випуск поштової марки на тему „Чудо в Андах". На ній буде зображено розбитий літак на горі серед снігів і групу людей, які вижили серед жахливих морозів і голоду, доки їх не знайшли рятувальні команди.

ЛЕҐІСЛЯТУРА СТЕЙТУ ФЛОРИДА ПРОГОЛОСУВАЛА проти проєкту поправки до Конституції ЗСА про рівноправність жінок. До цього часу за таку поправку позитивно проголосували 30 стейтів, а для правосилля того закону потрібно 38 стейтів. Як повідомлено з Талагассі, столиці Флориди, проти схвалення законопроєкту голосували 64 леґіслятори, а за — 54.

НЕ БУДЕ СТРАЙКУ НА ЛОНҐАЙЛЕНДСЬКІЙ ЗАЛІЗНИЦІ, бо обидві сторони погодилися на підвищення заробітної платні для залізничників на 6 відсотків, ретроспективно, з 1972-го року, і на 10 відс. підвишки в цьому році. Третя підвишка платні залізничникам відбудеться в 1974 році, і також на 10 відс.

У СТОЛИЦІ ПІВНІЧНОЇ ІРЛЯНДІЇ БЕЛФАСТІ ВІДБУЛАСЯ в минулий понеділок щорічна демонстрація коло 1.000 ірляндців, льояльних супроти Британії. Демонстранти, які маршували з оркестрами, були під сильною охороною британського війська, яке відмежувало вулиці, що ними проходила демонстрація, від решти міста.

У МОСКВІ МАЮТЬ ВИДАВАТИ новий нібито „експериментальний" — як повідомляють тамошні західні кореспонденти — журнал для молоді під редакцією режимового письменника Євгенія Євтушенка.

У ПРАЗІ ТИСЯЧІ ВІРНИХ СВЯТКУВАЛИ перед церквою св. Віта 1.000-річчя заснування католицької єпархії. Хоча відносини між комуністичним режимом ЧССР і Апостольською Столицею нібито дещо поправились, внаслідку чого призначено з Риму чотирьох нових чеських єпископів, проте на тій релігійній маніфестації не було ні одного представника режиму.

ДО ПОРТУ АШДОД В ІЗРАЇЛІ ПРИЧАЛИВ пасажирський корабель - велетень „Квін Елізабет", на якому прибули 620 жидів із Британії, щоб узяти участь у святкуванні 25-річчя постання ізраїльської держави. Останню частину подорожі „Квін Елізабет" відбула без світел, з посиленою охороною літаків та військових кораблів з уваги на загрозу від арабських терористів.

ІЗРАЇЛЬ ЗАПРОТЕСТУВАВ у Франції проти того, що військові джети типу „Міраж", що їх Франція продала Лівії з застереженням, щоб тих літаків не передавати Єгиптові та не вживати проти Ізраїлю, Лівія таки перепродала Єгиптові. Єгипетські власті рішуче заперечили цьому, запевняючи, що „докази", що їх нібито Ізраїль має на своє твердження, пофальшовані.

Японія відкинула запрошення, щоб монарх Гірогіто відвідав Америку

Токіо. — Японський міністер закордонних справ Масайоші Огіра повідомив американського амбасадора в Токіо Роберта Інгерсолла та водночас японський амбасадор у Вашинґтоні повідомив державного секретаря Вілліяма Роджерса, що японський уряд рішив відкинути запрошення, що його президент Р. Ніксон вистосував до монарха Гірогіто, щоб той відвідав у цьому році Америку. Президент Ніксон уперше запросив названого японського монарха безпосередньо у вересні 1971 року, коли вони зустрілися на летовищі в Анкорейджі на Алясці під час подорожі японського монарха до Европи. Ніксон повторив те запрошення у вересні минулого року, під час своєї зустрічі з японським прем'єром Какуї Танакою на Гаваях, як також у березні цього року, коли японський міністер фінансів Кіічі Аічі відвідував Вашинґтон, врешті недавно під час відвідин групи японських губернаторів у Білому Домі. Відкинення Японією того запрошення мотивоване формально тим, що „відвідинам монарха у цьому році перешкоджують різні обставини, включно з пляном праці королівського двору". Але насправді — твердять коментатори — головною причиною є напружені американсько-японські відносини головно на тлі суперництва закордонної торгівлі, коли-то З. Стейти закидають безскрупульній еґоїстичній японській торгівлі спричинення великого дефіциту американського платничого балансу. Опозиція в Японії запротестувала проти подорожі монарха до Америки, щоб його не втягати до актуальної політики: японський монарх є в очах японців символом влади, який мусить стояти вище всякої політики. Американські керівні кола висловили надію, що Гірогіто приїде в 1974 р. Але внаслідку тієї теперішньої відмови, також президент Р. Ніксон мабуть не поїде до Японії.

Европа прихильно зустріла промову Кіссінджера про політику ЗСА

Лондон. — Британське міністерство закордонних справ проголосило офіційну заяву, в якій стверджується, що промова, яку в минулий понеділок Генрі Кіссінджер виголосив на бенкеті „Ассосіейтед Пресс" у Ню Йорку, „є очевидно важливою промовою з конструктивними цілями, що їх ми дбайливо перестудіюємо з нашими европейськими союзниками. Ми зокрема вітаємо визнання концепції з'єднаної Европи, яка у згоді співпрацюватиме з Америкою, та визнання ролі Японії й Канади". Також в інших столицях Західної Европи офіційні кола прикладать велике значення до тієї промови Кіссінджера, в якій запропоновано конкретно, щоб під час цьогорічної осінньої подорожі президента Ніксона до Европи підписати там „новий чартер" із ствердженням принципів, на яких має опертись співпраця країн атлантійського обширу з дальшою участю Японії. Французькі керівні кола ще найбільш обережні й дещо скептично ставляться до суґестії Кіссінджера: Франція — стверджують американські кореспонденти у Парижі — від часу де Ґолля найбільш чула на пункті своєї суверенности й найбільш підозрлива, чи Америка не хоче накидати Европі своє верховодство. Але, зрештою, також паризька преса вітає рішення Америки, виявлене у промові Кіссінджера, щоб переговори про европейсько-американські взаємини перенести на найвищий форум.

Проф. Яр. Рудницький виїхав на наукове відрядження до Бразилії

Ню Йорк (ДС). Проф. Яр. Рудницький, голова Департаменту Славістики Манітобського університету, відлетів з Ню Йорку дня 20. 4. 73 до Бразилії на запрошення федерального університету в Курітібі, Парана. В квітні й травні ц. р. він вестиме семінар і допомагатиме в організації післяґрадуаційних студій славістики в цьому університеті. Його подорож спонзорована спільно Канадійською Екзекутивною Службою (CECE) в Монтреалі й федеральним Міністерством Освіти в Бразилії. Проф. Рудницький повернеться до Канади в місяці червні, щоб взяти участь у конвенціях наукових товариств Канади в Кінґстоні, Онтаріо.

„Ніякої національної проблеми" в Україні не існує, заявив В. Щербицький

Київ. — Промова Володимира В. Щербицького, першого секретаря ЦК Комуністичної партії України, на пленумі ЦК 17-18 квітня, а також постанови цього пленуму, опубліковані разом зі скороченим текстом промови у „Радянській Україні" з 20 квітня, розкривають далекойдучий ідеологічний розклад комуністичних кадрів в Україні, очевидно з точки зору комуністичної ідеології та партійної програми. За словами Щербицького, „на зборах партійного активу, які недавно пройшли в областях, було піддано критиці допущені помилки й недоліки в ідеологічній роботі. Відзначалось, зокрема, що в ряді публікацій були відступи від клясових, партійних критеріїв в оцінці суспільних явищ і процесів. Їх автори виявляли національне чванство і обмеженість, ідеалізуючи патріярхальщину, з ідейно порочних позицій „самобутности" висвітлювали історичне минуле українського народу. Окремі автори перекручено зображували боротьбу за воз'єднання України з Росією, події Жовтневої революції і громадянської війни, соціялістичну перебудову суспільства. Деякі літератори в своїй творчості відходять від актуальних тем сучасности, проявляють національну обмеженість, засмічують українську мову архаїчними словами та штучними зворотами. Це завдає шкоди справі виховання нашого народу, особливо молоді." Далі у своїй доповіді В. Щербицький вказав на недоліки в роботі Державного комітету Ради міністрів УССР в справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі та Державного комітету Ради міністрів УССР по кінематографії. „Слід відмітити, говорив Щербицький, що на стані справ у галузі ідеології негативно позначилося безпринципне, примиренське ставлення в минулому окремих керівних працівників до проявів національної обмежености й місництва". Враховуючи таку невідрадну дійсність на відтинку ідеологічної стійкости кадрів в УССР, Щербицький пропонує ряд заходів, що їх повинні в дальшій праці стосувати на різних відтинках культурно-наукового життя, починаючи з Академії наук УССР. Щербицький запевняє, що „трудящим України завжди були чужі ідеї буржуазного націоналізму. Ніякої так званої „національної проблеми", про яку так багато базікають наші вороги за кордоном, в нашій республіці не існує. Національне питання розв'язане у нас найкращим чином, правильно, по Леніну".

(Закінчення на стор. 6-ій)

Політ совєтського „Салюта-2" закінчився катастрофальною невдачею

Вашінґтон. Американські космічні експерти дійшли до висновку, що совєтська спроба випустити і вдержувати в дії, тобто в полеті в орбіті Землі постійну космічну станцію — „Салют-2" закінчилася катастрофальною невдачею. Базують свої висновки американські експерти на наявності багатьох понад 25 - фраґментів якоїсь космічної споруди поблизу траси лету „Салюта-2", як також на факті припинення будь - яких сиґналів із цієї станції та на здогаді, що він вибився з-під керованої з СССР контролі. Був випущений „Салют-2" ще 3 квітня ц. р. і він кружляв в орбіті навколо Землі на висоті 149 до 162 миль, облітаючи землю кожних 89,7 мінут. Згідно із совєтським пляном, після випущення „Салюта-2" туди мала бути доставлена космічним кораблем „Союз" залога із кількох астронавтів, яка, перебуваючи на покладі „Салюта", мала працювати там протягом довгого часу. Катастрофа з „Салютом" сталася приблизно дев'ять днів тому. Вже після того, в середу 18 квітня керівник совєтських космічних дослідів ген. В. Шаталов подав до відома, що совєтське керівництво зрезиґнувало із пляну вислати людську залогу до до „Салюта-2". Невдача із „Салютом-2" виключає покищо, аж до випущення нової совєтської космічної станції „Салют-3" будь-яку можливість реалізації пляну спільної американсько - совєтської експедиції. ЗСА готуються до випущення уже своєї космічної ляботарорії „Скайлеб", що мала б відбутися 14 травня ц. р. Згідно із цим пляном, залога із трьох астронавтів буде доставлена на „Скайлеб" зараз же наступного дня з допомогою космічного корабля „Аполло" і вони мали б жити і працювати на „Скейлебі" протягом восьми місяців.

У НАЙБЛИЖЧИЙ ПОНЕДІЛОК ВІДБУДЕТЬСЯ ФОРМАЛЬНЕ ПРОГОЛОШЕННЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ТРЬОХ КАТЕДР УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ В ГАРВАРДІ

Кембридж, Масс. — У найближчий понеділок, 30-го квітня, що буде Світлим Понеділком за старим календарним стилем, тут в приміщеннях Гарвардського університету відбудеться формальне проголошення встановлення в цьому престижевому університеті трьох катедр українських студій: мови, літератури й історії України — інформують з Гарвардського Університету та з Фонду Катедр Українознавства. У програмі святкування передбачені: Свята Літургія та молитви подяки Господеві за успіхи і досягнення ФКУ, що відбудуться в університетській каплиці (Memorial Chapel) о год. 9:15 ранку, о год. 10-ій перед полуднем відбудеться в приміщеннях університетської Лямонт бібліотеки (Forum Room) відбудеться Святочна Сесія, під час якої слово привіту виголосить президент Гарварду д-р Дерек К. Бок, вступні завваги скаже голова Гарвардського Комітету Українських Студій проф. д-р Омелян Пріцак, опісля відбудеться публічна оборона першої в Гарварді докторської дисертації з історії України докторанта Ореста Субтельного, при чому дисертацію оцінюватимуть професори Ол. Оглоблин і Едвард Л. Кінан, далі будуть питання із залі та, вкінці, заключне слово Ореста Субтельного. На годину 12:30 по полудні передбачений обід у приміщеннях президента університету (17 Квінсі Стріт), на який президент Гарварду д-р Дерек К. Бок запросив 100 осіб. Для дальших понад 100 гостей буде обід у факультетському клюбі. О год. 2:30 по полудні почнуться оглядини університету в чотирьох групах під проводом університетських провідників, при чому можна буде також оглянути виставку українських рукописів та стародруків і рідкісних видань в Меморіял Рум Вайднер бібліотеки та приміщення в будинку Українського Наукового Інституту. Всі ці святкування влаштовується з ініціятиви та старанням президента Гарварду Дерека К. Бока.

Заповідають конференцію ФКУ

Ню Йорк. — З Фонду Катедр Українознавства інформують, що в найближчу неділю, 29-го квітня, яка за старим календарним стилем буде Великоднем, в Кембриджі, Масс., у приміщеннях "Holiday Inn" при 1655 Massachusetts Avenue, відбудеться о годині 3-ій по полудні Конференція ФКУ, що попередить святочне проголошення встановлення трьох катедр українських студій в Гарварді наступного дня, в понеділок, 30-го квітня. Конференцію відкриє президент ФКУ мгр Степан Хемич, доповідь про Український Науковий Інститут Гарвардського університету та його значення, завдання, можливості і потреби виголосить науковий керівник Гарвардського Центру Українських Студій проф. д-р Омелян Пріцак, інформації про розвиток праці ГЦУС подасть асистент голови Комітету Українських Студій для видавничих справ А. Сливоцький, про організаційний стан ФКУ говоритиме його організаційний референт Богдан Тарнавський, фінансовий стан ФКУ реферуватиме фінансовий секретар пані Марія Хемич і вкінці передбачається намічення дати і місця для чергового VI. З'їзду ФКУ, розгляненя проєктів нових форм фундації, статутових вдосконалень та дебати над методами, засягом і можливостями майбутніх акцій. Після конференції о год. 7-ій вечора буде спільна вечеря — великодня трапеза із збереженням великодніх традицій. Участь у конференції треба зголошувати в будинку Українського Наукового Інституту при 1581 Massachusetts Avenue (телефон: 617-495-4053).

„Лісові Мавки" виводитимуть гагілки навпроти церкви св. Юра

„Лісові мавки" Хризанта Гентиш (зліва) і Уляна Стельмах в розмові з ред. Леонідом Полтавою під час відвідин у „Свободі".

Ню Йорк.— Нащадки далеких українських мавок, пластові „Лісові Мавки" в Ню Йорку будуть виводити у неділю 29-го квітня чарівні гагілки на сам Український Великдень. „Галя", „Шум", „Зельман" „Кривий танець", „Жучок" та ін. зазвучать на долині міста просто посеред широкої 7-ї вулиці, між 2-ю і 3-ю евню, на якій о 12-й г. дня поліція припинить увесь транспортовий рух. Курінь Старших Пластунів „Лісові Мавки", якими в Ню Йорку „командує" п-і Ірена Сітницька, виступатиме в українській народній ноші. Понад 30-ти дівчатам і молодим паням буде товаришувати один —єдиний козак Ростислав Дикайло, який виконуватиме ролю Козака. Радіти красою старовинних гагілок, красою виконавців та їхньою стилізованою ношею буде не лише українська громада перед храмом св. Юра, бо є всі надії, що виступ буде зафільмований і показаний згодом телевізійною станцією Сі-Бі Ес. Коли б пішов дощ,— інформують старші пластунки Хризанта Гентиш і Уляна Стельмах, які відвідали редакцію „Свободи" у вівторок 24 квітня,—тоді вся імпреза відбудеться у великій залі при церкві св. Юра. Вони обоє відповідають за спів під час виконання гагілок, а ст. пластунка Леся Грицюк-за танкові рухи. Велику допомогу молоді в підготові до виведення гагілок подають о. д-р Вол. Гавліч, парох св. Юра, і о. Лаврентій.

Виступ буде повторений на Пластовому Свяченому 20 травня, правдоподібно, у залі при церкві св. Юра.

Мгр Василь Ліщинецький обраний на голову Клівлендської Округи УНС

Мгр В. Ліщинецький

Клівленд (Н. Н.)—В неділю, 15 квітня ц. р. відбулися тут Річні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Клівленду, на яких вибрано на голову цієї округи знаного громадського діяча мґра Василя Ліщинецького. На зборах було присутніх 29 відділових урядовців та головні радні Тарас Шмагала, д-р Богдан Футей і Євген Репета. Збори перевела президія в складі: Тарас Шмагала — голова, Богдан Дейчаківський-заст. голови і Василь Ліщинецький секретар. За уступаючу управу звітували: д-р Пилип Теліщевський — секретар, Марія Федик - касир, інж. Іван Фур — організ. референт; д-р Богдан Футей—голова. Управа скликувала секретарів й інших відділових урядовців на сходини і організаційні збори. Члени управи заступали округу на різних громадських імпрезах. Округа влаштувала у звітному році Союзовий День при співучасті Союзу Українок, Золотого Хреста і Товариства „Самопоміч". Дохід з Дня в сумі 585 дол. переслано на допомогу нашим поводянам у Пенсильванії. Успіх цього Дня, не зважаючи на погану погоду, треба завдячувати комітетові, а передусім його голові інж. І. Фурові. Управа сприяла також в організуванні нових членів. В дискусії ширше заторкнуто питання пам'ятника основоположникові УНС о. Григорієві Грушці, який не може стояти в Культурному Городі Клівленду з огляду на вандалізм. За Контрольну Комісію звітував Василь Камінський, який також запропонував уділити уступаючій управі абсолюторію і признання за її працю, що збори і перевели.

Головний радний і обласний організатор Євген Репета представив вислід організаційних здобутків округи у минулому році. В окрузі здо-

(Закінчення на стор. 6-ій)

ВІДВІДИНИ ПЕРВОІЄРАРХА ПОМІСНОЇ УКЦЕРКВИ БЛАЖЕННІШОГО ЙОСИФА В ЕДМОНТОНІ

Репортаж Михайла Хом'яка

(Продовження. Початок „Свобода", 20 квітня)

Едмонтон, Канада. — У неділю, 15 квітня 1973, віяв далі дошкульно холодний, морозний вітер, але просторий катедральний храм св. свщм. Йосафата був заповнений вщерть вірними, молоддю і представниками організацій, товариств й установ ще заки почалась архиєрейська св. Літургія. Тому в залі під церквою вірні, яким не щастило протиснутись у храм, слідкували за архиєрейською св. Літургією, переданій на екрані телебачення. Кілька хвилин по год. 10-ій приїхав Верховний Архиєпископ, Блаженніший Йосиф з Владикою Нілом і пройшов, від входової брами до катедрального храму, поміж виструнчені лави зорганізованої молоді Пласту і СУМ'у, що уставилась двома рядами, з прапорами, під проводом станичного пл. сен. М. Стефанова і голови СУМ'у П. Дацькова. Гостя прийшли привітати теж, з своїми прапорами, представники Стрілецької Громади, Братства колишніх вояків I Дивізії УНА та братніх організацій Визвольного Фронту. Благословляючи хрестом молодь і вірних Блаженніший Йосиф ввійшов до храму, де його привітав на порозі зворушливою промовою о. парох Ю. Ковальський у приявності трьох Владик, під проводом митрополита Максима, та передав ключі як господареві і Первоієрархові Української Католицької Помісної Церкви. Змішаний мішаний хор катедрального храму, під проводом М. Іваника, привітав многоліттям, що його часто повторював під час св. Літургії. Архиєрейську Службу Божу з Блаженнішим Йосифом сослужили: Митрополит Максим, Владики Ніл, Ісидор, Андрей і Василь (єпископ помічник з Філядельфії), митрофорний о. протоієрей М. Сопуляк та ігумен о. В. Дрібненький, ЧСВВ, парох св. Василія В. в південному Едмонтоні. Діяконували митроп. радник о. В. Тарнавський і о. Б. Сніґуровнч. Урочисту і торжественну архиєрейську св. Літургію сфільмувала станція телебачення К'ю-Сі Ті Ві і передавала її повнотою у Велику П'ятницю, за новим стилем, 20 квітня від год. 5:30 до 7-ої по полудні, а Кепітал Кейбел Ті-Ві від год. 7-ої до 8:30 вечора.

По св. Євангелії Владика Ніл звернувся із щиросердечним, теплим словом до Його Блаженства, Верховного Архиєпископа і Первоієрарха Української Католицької Церкви. Несподівано, попри престольні осідки єпископів: Торонта, Вінніпеґу і Саскатуну, Блаженніший загостив і до Едмонтону. Несподівано, після сорокового всесвітнього Евхаристійного Конґресу в Австралії і відвідин на острові Тайвань (Формозі) та Японії, на запросини Апостольських Нунціїв, Делеґатів та Архиєпископів, приїхав простуджений з Ванкуверу і тому можливі зміни в запланованій програмі. Взагалі, коли глянути на пройдене минуле десятиріччя його Блаженства, то воно чомусь було повне несподіванок в історії Помісної Української Католицької Церкви.

Великою бо несподіванкою була пропам'ятна неділя 10-го лютого 1963 р., коли то ватиканське радіо подало в своєму комунікаті, що папа Іван XXIII прийняв на приватній авдієнції Владику Кир Йосифа Сліпого, українського львівського Митрополита. Цей комунікат Ватикану повторили радіовисильні, станції телебачення і пресові аґенції по цілому світі тієї ж неділі пополудні. По 18-ти роках ув'язнення, по тундрах і тайґах — та вістка з 10 лютого 1963 року була такою несподіваною, неймовірною і сензаційною, що хто її вперше почув у понеділок рано, то впевнювався кількакратно, чи вона правдива. В кожному випадку радіовисильні, станції далекобачення і пресові аґенції підгото-

(Закінчення на стор. 6-ій)

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

В наступі на український націоналізм

Опублікована в офіційному органі ЦК КПСС „Комуніст України" редакційна стаття з розгромом „серйозних недоліків і помилок" книжки Петра Шелеста, виданої ще 1970 року офіційним київським Видавництвом політичної літератури України п. н. „Україно наша Радянська" тиражем у 100 тисяч примірників, із закидом, що вона не сприяє „посиленню боротьби проти... українського буржуазного націоналізму", як і виступ теперішнього першого секретаря ЦК КПУ Володимира Щербицького на пленумі цього ж ЦК в днях 17-18 квітня ц. р. проти толерування „націоналістичних ухилів" не тільки в різних ділянках української літератури й науки, але і в різних партійних установах, йдуть по одній лінії — розгорненого наступу на український націоналізм. Характеристичним, а то й пікантним моментом цього сконсиґнованого наступу є те, що під обстріл партійної критики, і то із сторінок офіційного партійного органу, попав донедавній — від липня 1963 до травня 1972 року — перший секретар ЦК КПУ, тобто партійний диктатор і намісник Москви в Україні Петро Шелест, той, що при кожній нагоді, в усіх своїх виступах на партійних чи й інших форумах виступав із закликами посилювати боротьбу з буржуазним націоналізмом, той, за урядування і напевно згодою якого започатковано арешти й суди 1965-1966 років, як і масові арешти українських інтелектуалістів і культурних діячів на початку 1972 року. Наявні численні протинаціоналістичні атаки й моменти також і в критикованій тепер книжці П. Шелеста „Україно моя радянська", що була прихильно зустрінута в різних офіційних совєтських виданнях.

Мотивів і причин розгрому Шелеста і посиленої атаки проти нього в сучасній ситуації, напередодні пленуму ЦК КПСС у Москві, можна дошукуватися у намаганнях групи його партійних противників в Україні, очолюваних В. Щербицьким і В. Маланчуком, зліквідувати Шелеста, як невигідного чи й загрозливого для їхньої кар'єри конкурента. Що йдуть ці намагання саме з того боку, можна судити з факту, що П. Шелест фігурує й далі, вже після появи квітневого числа „Комуніста України" і виступу Щербицького, і серед усього складу КПСС в повідомленнях і фотографіях з відзначування 103-річчя з дня народження В. Леніна у Москві 20 квітня цього року. Водночас із цим, куди правдоподібнішим і основнішим мотивом започаткованої тепер проти Шелеста кампанії може бути сучасна внутрішня ситуація в комуністичній партії України. І теперішній, як і попередній березневий виступи Щербицького доводять, що „заразою" буржуазного націоналізму, пошестю „націоналістичних ухилів" мали б бути не ті чи інші одиниці, але й цілі інститути Академії Наук УССР, гурти письменників і мистців, партійні клітини у цілому ряді областей України і навіть комуністи на високих постах. Ствердження й „викриття" Щербицького та його соратників, їхні атаки проти проявів „національної чванькуватости й обмежености" серед партійних кадрів України свідчать про наявність широкої опозиції в КПУ і внутрішньої боротьби між двома фракціями в ній — реакційною і більш прогресивною чи й ліберальною. Поставлена тепер до проводу партійного апарату група докладає всіх зусиль, щоб виниклу опозицію скомпромітувати закидами в буржуазному націоналізмі, толеруванні його проявів, зокрема у національно свідомому ставленні до тих чи інших періодів української історії й сучасности. Чи досягнуть режимники — поза цькуванням, репресіями, арештами й судами — якогось успіху, в наступі на український націоналізм можна дуже сумніватися. Засуджувані ними прояви „буржуазного націоналізму" — це все глибша й ширша українська національна свідомість, любов до історії свого народу, тривога за його майбутнє. Викоренити чи хоч би припинити такі вияви української духовости ще нікому не вдалося.

Єдність вільного світу

Дві великі промови, що їх в минулий понеділок виголосили на двох пресових форумах у Ню Йорку перший дорадник президента в міжнародних справах Генрі Кіссінджер і державний секретар Вілліям Роджерс, стосувалися американської закордонної політики і погоджувались одна з одною в найголовніших зарисах. Вони обидві були неначе політичним кредо інтернаціонального характеру тієї політики і найрішучішим відкиненням концепції ізоляціонізму. Вони були апелем до союзників Америки співдіяти з Америкою у розв'язуванні всіх актуальних міжнародних проблем, але передусім проблем, які безпосередньо стосуються Америки та її союзників. Особливо Генрі Кіссінджер дав новий наявний доказ вникливого аналізування змінливих течій у широкому світі і творених під їхнім впливом психологічних змін.

Обидва американські державні мужі адресували свої завваги формально й безпосередньо до союзників Америки — у Західній Европі та Японії. Але ті їх завваги стосувалися також Совєтського Союзу. Коли Кіссінджер ствердив, що ЗСА перестали мати велику атомову перевагу над Совєтським Союзом, то водночас перестеріг, щоб тієї нової „рівноваги сил" не перехиляти в користь СССР послабленням мілітарної сили Атлантійського Союзу (НАТО). Державний секретар Вілліям Роджерс слушно ще раз підкреслив, що не може бути мови про одностороннє відкликання американського війська з Европи, поки цього самого не зробить Совєтський Союз. Промови обох тих державних мужів доказували, що сучасної закордонної політики Америка не веде з дня на день, під впливом імпульсів чи популярности гасел, а що та політика дбайливо в усіх деталях передумується й підготовляється на довгий час вперед. Джеймс Рестон з „НИ Таймсу" порівняв виступ Кіссінджера з історичною промовою Джорджа Маршалла з-перед 30-ти років, яка тоді поклала підвалини під взаємини ЗСА з її европейськими союзниками. Ричард Ніксон і Генрі Кіссінджер знають і відчувають, що настав новий переломовий історичний момент, коли політичні, військові й економічні справи сплелись в одно і коли виросла в усіх країнах нова ґенерація з новими поглядами та новим відчуванням світу, і що треба в цих нових умовинах наново кувати єдність всього вільного світу, без якої загрожує йому небезпека загину. Коли нова ґенерація має почуття безпеки, то треба переконати її, що вона помиляється.

В. Чапленко

ОДНА ІЗ ЖЕРТВ МОСКОВСЬКОГО НАРОДОВБИВСТВА

Через те, що на еміграції переважають українці із західніх українських земель, у нашій пресі пишуть майже виключно про наших західніх сусід, переважно про поляків. Мало згадуємо ми про близького нам історичною долею й недолею північного сусіду — білорусів-кривичів. Звичайно, ми не можемо не писати про найбільшого на протязі останніх трьох сот років нашого і всіх наших сусід ворога — росіян - москалів. Але ніколи немає нічого в нашій пресі про наших східніх сусід — про донських козаків та про північнокавказькі народи. Щодо цих останніх, то можна з певністю сказати, що наші люди не мають про них найменшого уявлення або мають хибні уявлення, які не відповідають історичній ролі їх та вдачі.

Такі хибні уявлення особливо шкідливі щодо найяскравішого з наших північнокавказьких сусід — адигейців, відомих у нас і в західніх народів під назвою „черкеси". А призвело до такого викривленого у нас про них уявлення не що як „посередництво" між нами й ними нашого спільного ворога — Російської імперії. Це ж вона, ця імперія, за цариці Катерини II, знищивши рештки нашої автономії, примусово переселила нашу останню збройну силу — чорноморських козаків наприкінці XVIII ст. на Кубань і тим поставила нас у ворожі з адигейцями відносини. У цьому новому поселенні наші козаки мусіли бути знаряддям московського імперіялізму в його сторічній війні для завоювання Кавказу та у винищуванні тих, з ким за попередньої довгої історії ми мали так багато спільного, аж до частково застосовуваної до них і до нас спільної назви „черкеси", „черкаси".

Річ зрозуміла, що внаслідок цих воєн між ними й нами і склалися неприязні відносини та хибні уявлення як про ворогів. Розвіяти ці наші хибні уявлення можна тільки шляхом ознайомлення з історією цього героїчного, шляхетного народу, що захищав у нерівній боротьбі свою споконвічну батьківщину аж до середини XIX ст. Великий фактичний матеріял з історії цієї боротьби, як і всякі інші інформації про адигейців, можна знайти у книжці післявоєнного емігранта - адигейця Р. Траха, що вийшла у Мюнхені 1956 р. під назвою „Черкесы". Книжка ця написана російською мовою, і тому автор називає свій нарід „черкесами", хоч їхня самоназва — „адиге" (це так, як ми, пишучи про німців, називаємо їх „німцями", а не „дойчерами").

З даних, наведених у цій праці Р. Траха (як і з інших, відомих мені історичних праць), відомо, що існування адигейців як яскравої народности засвідчене в найдавніших історичних джерелах. Я не можу наводити в цій статті найдавніших з них, бо на це треба б більше місця, а наведу ось цю досить пізню, але виразну характеристику адигейців, записану в араба Масуді в X ст. н. ери. „З описаних у мене племен у цих краях немає жадного такого народу, що в нього можна було б знайти білішу шкіру та таке ж обличчя, як також і вродливіших чоловіків та жінок. Ні в одного народу немає стрункішої постаті, тоншого поперeку, таких округлих кульш і взагалі гарних форм (тіла — В. Ч.), як у цього народу" (стор. 13 згаданого видання).

Цю характеристику підтверджують і автори XIX ст., що писали про боротьбу адигейців за свою незалежність. Ось відомий і в історії українського відродження Ф. Боденштедт (він видав 1845 р. в Штутґарті збірку українських пісень у німецькому перекладі під назвою „Поетична Україна") писав у 1859 р. про адигейців так:

„Походження адигейців сягає найдавніших часів... Їхні лицарські почуття, їхні звичаї патріярхальної чистоти, їхня чудова врода, без сумніву, ставлять їх у перший ряд вільних народів Кавказу". Надзвичайну хоробрість кавказьких народів, а передусім найвидатніших з-поміж них адигейців у боротьбі з Російською імперією вихваляли навіть К. Маркс і Ф. Енґельс. Як відомо, наш Шевченко у своїй поемі „Кавказ" став цілком по їхній стороні. Тільки „революційні" російські письменники були по стороні своїх царів. Це відзначає й Р. Трахо: „Треба відзначити й те, що російські поети та письменники — Пушкін, Лермонтов, Марлінський, Лев Толстой та інші — створили навколо назви „черкеси" романтичне, легендарне уявлення. Усі ці письменники, оспівуючи образ черкеса, не мали, проте, мужности засудити варварські дії свого уряду проти цього хороброго, свободолюбного народу. От, наприклад, Пушкін писав: „Смирись, Кавказе, — йде Єрмолов!" (царський генерал — В. Ч.). Але національний поет України Т. Шевченко в поемі „Прометей" („Кавказ" — В. Ч.) відкрито закликав черкесів до дальшої боротьби, написавши: „Борітеся — поборете!" — слова, що стали пізніше гаслом української партії соціялістів - революціонерів" (стор. 58).

Як я вже сказав, Росія завойовувала Кавказ сто років, і найбільший опір у цій війні чинили північні кавказці, особливо адигейці. Але після того, як Росія заволоділа Кримом (наприкінці XVIII ст.), а потім приєднала Закавказзя (їй, як християнській державі, на початку XIX ст. піддалася Грузія, тиснута збоку Туреччини), Північний Кавказ був оточений з усіх боків, бо російська фльота унеможливила на-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Леонід Полтава

УКРАЇНСЬКА ДОПОМОГА

У жидівському Комітеті Праці при 25 Схід 78 вул. в Ню Йорку триває до кінця цього місяця фотовиставка на тему „Повстання у Варшавському ґетто". Її зорганізувала Владка Мід із дирекції Комітету для відзначення 30-річчя повстання жидів у Варшаві, зліквідованого німецько - нацистськими військами. Більшість світлин походять від колишніх німецьких військовиків, які мали фотографувати картини жаху для себе, „на згадку".

Хоча не помітно в поточній жидівській і в американській пресі якихось спогадів чи навіть згадок про 40-річчя штучно викликаної Москвою в Україні трагедії — голодової смерти 7 мільйонів людей в 1932-33 роках, це, одначе, не повинно спинити нас відгукнутись на іншу трагедію — на повстання жидів у своєму ґетто у Варшаві. В Америці і країнах Заходу живе досить жидів, які пережили ті страшні роки в Україні. Вони напевно мають про що згадувати. Та, згадають, чи ні — це їхня справа. Світ не стане кращим від того, що ми будемо наслідувати гірші приклади.

Коротко про саму трагедію. У 1939 р., за німецько-нацистської окупації, жидам у польській столиці наказали начепити обов'язкові біло - сині опаски на рукавах, а з 1940 р. жидів у Варшаві зігнали в ґетто. Влітку 1942 р., за даними „Ню Йорк Таймсу" з 18-го квітня ц. р., їх було в ґетто 350 000, а приблизно через 9 місяців від початку примусової депортації до табору смерти Треблінки, нібито до табору праці — залишилося у ґетто лише 50 000 осіб. Систематичне винищування довело їх до відчаю й отямило частину жидівського населення, яка вирішила, що краще загинути у відкритій боротьбі, як задушитися в газовій коморі. Зібравши в ґетто зброю і наробивши саморобних гранат, жиди розпочали повстання, виявляючи в боротьбі проти вбивців зразки героїзму (згодом продовжені в боротьбі за Ізраїль).

У деяких спогадах про повстання у Варшавському ґетто згадується про співучасть у тій масакрі поляків та українців. Звичайна річ, могли там бути одиниці, але ніколи у Варшаві не було й найменшої української військової частини будь-якої формації. Та ці рядки пишемо не для полеміки, а для чогось іншого.

Десь влітку 1943 року в Берліні на залізничній станції, якщо не зраджує пам'ять, Темпельгоф (чи Моабіт?) група „остарбайтерів", привезених нацистами робітників зі Сходу, вантажила вагони. Група складалася з українців, одного чи двох білорусів та одного мордовина на ім'я Савур, разом біля 40 осіб, переважно молоді. Ми були взуті в „деревяки", на грудях мали великий синьо - білий знак „ОСТ", були голодні й виснажені. Тому, як тільки кудись відходив наш наглядач-конвоїр (старий німець із рушницею, поранений на Східньому фронті, бував в Україні, відносився до нас поблажливо) — ми припиняли вантаження вагонів і кілька „заскакували" до сусідніх ешелонів подивитись, чи не можна украсти чогось їстівного.

Десь по полудні, коли сонце добре припекло, старий німець задрімав у дерев'яній будці, у якій звичайно сидів залізничний сторож. Ми цим скористувались і малими групками кинулись до інших вагонів, а з десяток хлопців залишилися на місці, вдаючи, що працюють.

Автор спогаду із кількома полтавцями й одеситом-юнаком, який нами керував (і ми на це годилися, щоб вижити) перебіг попід вагонами через 3 або 4 колії вбік. Там не було ніякої охорони. Ми знайшли вагон із милом, яке було в таборах великою цінністю, бо милися піском і попелом (згодом почали видавати поганої якости мило). Щойно почали набивати кишені й кидати за пазуху мило, як одесит (пригадую лише його жартівливу кличку „Сенька Вирвиглаз" (таким він і був!) гукнув, щоб усі сховались під вагон. З-під коліс ми побачили довгий вантажний потяг, що наближався, сповільнюючи швидкість. На деяких вагонах на приступках стояли німецькі вояки із зброєю. Коли ешелон зупинився, залунала команда і вояки-охоронці зіскочили на землю й побігли на голос офіцера, вздовж потягу, далеко від нашої групи. За кілька хвилин вони зникли в напрямку вокзалу, а потяг почав маневрувати: подався назад, потім виїхав на ближчу до нашої групи колію й під'їхав до великої рури-водотягу. З потягу вискочив помічник машиніста, потягнув за шнур і спробував, чи йде вода. Ми попід „нашим" вагоном вдавали, що працюємо. З віконця потягу виглянув машиніст і щось гукнув своєму помічникові (можливо, що паротяг був занадто гарячий, щоб набирати воду), той скочив на східці, потяг повільно рушив вперед, трохи повз нас проїхав і знову зупинився. Ми вже хотіли забиратися геть з того місця, як почули щось подібне до людського голосу: „Води, води"... Це був жіночий голос, із дивним для нашого вуха наголосом у тому слові, на першому складі. Один із нас досить голосно запитав, щоб почули у зачиненому вагоні з малим віконцем: „Хто ви?" На це почулася тиха відповідь польською мовою, що це жінки й діти із Варшавського ґетто, і знову прохання: „Води, пан, води!" Інший жіночий голос повідомив, що „повстання у Варшаві зліквідували" і що їх, жидівських жінок і дітей, везуть кудись, не даючи їсти й пити, та що вони мають у вагоні мертвих.

(Закінчення на стор. 5-ій)

О. Гайський

„ВШАНУЙМО" — ЧИ РЯТУЙМО?...

У час, коли наші часописи заповнені пригадками-закликами: „Вшануймо" (ювілятів — людей і подій) — не стає часу, уваги й місця на пекучі справи буднів, які алярмують нас тривожним імперативом: „Рятуймо!"..

До таких алярмуючих імперативів на внутрішньому, ба, хатньому - родинному фронті належить рятування нашої молоді — наших рідних дітей — від нищівних, а то й вбивчих навичок-налогів*, зокрема куреня тютюну, пиття алькоголю та надуживання ліками й наркотиками.

Ми читаємо в пресі, бачимо на телевізії і чуємо на кожному кроці страхітливі історії на ці теми, проте ведемо себе так супроти цих проблем, наче до нас то не відноситься, наче наші діти імунізовані, відпорні на ці небезпеки (ми взагалі маємо нахил уважати себе — особисто і збірнотно — за здоровіших фізично та морально і, під кожним поглядом, кращих від інших суспільств, аж доки цей неоправданий „комплекс вищости" раптом не заміниться таким же неоправданим комплексом нижчости"...). Коли ж про ці справи ми не говоримо (чи занадто мало говоримо) тому, мовляв, ми й наші діти знаємо усе це з американських джерел інформації („мідія"), а тому ні потребуємо цим ще й окремо в українських громадських рямцях займатися — то це найбільша помилка, яку в даному випадку ми можемо зробити. Щоб викоренити таке приманливе й так глибоко вкорінене лихо — на таке може бути тільки замало, але ніколи забагато наших спроб, засобів і способів поборювання.

Брак нашої акції поборювання цього лиха дає нашим дітям своєрідне виправдання, мовляв, куреня, пиятика й наркотики не такі то вже шкідливі, коли їхні українські батьки, установи й товариства не виступають проти цього. А тим часом шкоди, що загрожують здоров'ю, ба, життю нашої молоді, а з нею нашій майбутній спільноті, направду, „пером не можна описати, не можна словом розказати".

З табель - графіконів виставки, п. н. „Шкідливі налоги, наркотики й надуживання ліками", що її в часі від 17 до 20 лютого 1973 р. в харчівні школи ім. св. Йосафата в Пармі — Огайо влаштував 7-ий курінь Уладу Пластунів Сеньйорів ім. А. Войнаровського, при співучасті Українського Лікарського Товариства — Огайо, виходить ясно: курення тютюну вкорочує життя людини на 7-8 років, алькоголь — на 12, а наркотики — на 15-20 років. В надмірній кількості ці вороги людського здоров'я й життя — зокрема два останні — можуть убити людину якслід. Коли сюди додати розслаблення волі людини, руїну її фізичного й духового здоров'я, занедбання родинних, професійних і громадських обов'язків, комунікаційні катастрофи й, накінець, передання таких налогів атавістично власним дітям, чи прихід на світ цих дітей у вигляді калік чи недорозвинених умово — то образ спустошення від нікотини, алькоголю, наркотиків, психоделіків, стимулянтів і седативів буде повний.

Виставка, яка була реплікою минулорічної прем'єри, в час Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі на „Вовчій Тропі" (20-28 серпня 1972 р.), ілюструвала вирахувані небезпеки для здоров'я й життя людини 56 розвішеними на стінах харчівні школи св. Йосафата малюнками, графічними зіставленнями, таблицями й написами та інформативною літературою (60), до якої місцеві „войнарівці" додали ще листки з гаслами: „Пластун не курить тютюну!" „Я не п'ю алькоголю, бо я пластун!", „Пластун не зловживає ліками і є вільний від налогів!" (Голова Пластприяту — інж. Р. Баранський під час згаданої прем'єри виставки на „Вовчій Тропі" сказав: „Так гарно й професійно - вдало в українській мові зібраного зіставлення матеріялу я ще не бачив...").

Виставка була ілюстрована доповідями трьох лікарів: д-ра М. Грушкевича, д-ра Б. Осадци й д-ра Р. Палажія.

А участь відвідувачів? — За чотири дні виставки в книгу відвідувачів вписалися ледве... 208 осіб, хармацо вступ на залю був безплатний. Не треба було багато рук, щоб на їхніх пальцях порахувати батьків, молоді, та й сама молодь, зареєстрована в своїх молодечих організаціях, була репрезентована тільки „символічно". Ще найкраще показала себе школа св. Йосафата: доповідач говорив до 80 дітей. А це піддає науку на майбутнє для всіх подібних імпрез, де б вони не відбувалися: замість чекати на „символічних" учасників з організацій — треба йти до тих організацій, які мають подбати за обов'язкову участь усіх своїх членів.

Слід висловити подяку о. Я. Сіркові — пароховi Парми за відступлення приміщення для виставки та оголошення з проповідальниці і в церковному бюлетені. Отець парох вписався теж до книги відвідувачів, як учасник ч. 1.

На закінчення варто поставити „квіз"-запит: скільки громадян Парми-учасників і неучасників пам'ятають ще, що лютий — це місяць „Відродження"?

Але пам'ятають чи не пам'ятають, на Пармі й усюди, де живуть українські люди, повинні бодай раз на рік відбуватися такі імпрези. І на це мусить бути час, належна увага й належна дія. Займаймося своїми тисячними іншими справами, працюймо для них і святкуймо, але не забуваймо про гасла небезпек для нашої молоді, які взивають нас: „Рятуймо"!.. Бо нам призначено бути хоронителями і рятівниками наших власних дітей.

П. С.: Войнарівцям (які м. і. видали перекладену С. Гординським з російського поему К. Рилеєва про свого патрона) належить ще один хрестик заслуги.

* Це слово, яке наші люди обминають, мовляв, у російській мові воно визначає „податок"; словник Б. Грінченка подає в жіночому роді („У нього налога пити горілку").

Анатоль Галан

„ЙОГО ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНСТВО"

(6)

— Ну, шваґерку, ось і я, Федір Бульбенко, капітан не дуже далекого плавання на тритонній таратайці... Давно я тебе, друже, бачив. До Москви ти ще був пацаном і нічого не пив. А тепер ми з тобою вип'ємо. Мамо, де ота калґанівка? Чортяче зілля, я тобі скажу, шваґерку, бика може сп'янити. Що? Ти не п'єш? Зовсім? Який же з тебе богослов? Згадай гоголівського Халяву, Хому Брута, навіть ритор Тиберій Горобець не цурався чарки, хоч йому за малоліттям це було заборонене. А мені, брате, з моєю капітанською професією без горілки ніяк не можна обійтись. Особливо восени й узимі, коли вітри, холод, сніг. Прийдеш додому, то зуб на зуб не попадає, плямкаєш перемерзлими губами і нічого не можеш сказати, аж доки не промочиш горлянку. Ну, що ж, пробач, вип'ю сам...

Небога й брат приїхали вже по обіді й їли окремо. Леся, справді, була дуже подібна до дядька й горнулась до нього з усією дівочою безпосередністю. Гладила його волосся, цілувала й просила:

— Дядю, розкажіть же більше про закордон. Як там? Що там? От би мені поїхати... А до вашої духовної місії дівчат не приймають? Я б там білизну прала і варила їжу. Зробіть протекцію!

Брат Павло стримано посміхнувся. Його два сини-близнюки теж училися в харківському ветеринарному інституті, хворовита жінка рідко виходила з хати, тож усі „зовнішні справи" лежали на ньому. Він дякував братові:

— Генку, коли б не твоя допомога, було б нам дуже скрутно. Хлопців треба одягти й узути, вони вже майже дорослі, потребують додаткових витрат. А наші службовецькі статки... Сам знаєш! Ти й досі старшим секретарем духовної місії?

— Так.

— Ну, і... не зневажають вас там, у Москві?

— Ні. Ми їм потрібні...

— Ага. Зрозуміло. Потрібних не чіпають, а непотрібних...

Довго розмовляла між собою родина, а врешті прийшлося йти на спочинок, бож завтра кожний мусить поспішати до своєї праці.

Владика Герман три дні перебув у сестри й повернувся в Москву.

— O —

Минуло ще три роки. За цей час єпископ Герман став архиєпископом, а незабаром померла мати. І знову ж він їздив на похорон у цивільному вбранні, стояв між людьми й тихо молився під час громадського обряду, бо за церковний сестрі-вчительці пришили б „неспівзвучність з епохою", а може й покарали б більш відчутно за подання дурного прикладу іншим...

У тридцять п'ять років архиєпископ Герман став митрополитом і очолив духовну місію в південноамериканських країнах. Він уже „набив собі руку", пливко і переконливо розповідав про щасливе, змістовне життя в совєтській державі, про великі економічні й духовні її досягнення...

В цю поїздку митрополит Герман узяв із собою, як свого особистого секретаря, співмешканця в гуртожитку, жонатого священика Ходорова, бо той самотужки вивчив еспанську мову і був дуже цінним службовцем місії. Однак, Ходоров, з вродженої скромности, завжди тримався в тіні, виявляючи послух і покору перед усіма іншими службовцями. Митрополит навіть зробив йому зауваження:

— Отче Семене, яке я для тебе „ваше високопреосвященство"? Ну, називай мене так на людях, а насамоті я для тебе колеґа, отець Герман, тільки й усього. Розумієш?

— Розумію, колеґо, ваше високопреосвященство...

Митрополит розсміявся й махнув рукою.

Столиця Арґентини Буенос Айрес дуже сподобалася митрополитові, як своєю екзотичною мальовничістю, так і ледве вломним, але живучим духом колишніх „ґавчо", арґентинських автохтонів, якоюсь мірою схожих на наших запорожців. Ще й тепер лишились не тільки внутрішні, а й зовнішні прикмети „ґавчо", що їх нащадки приїздили до міста на конях з неоглядних арґентинських прерій. Широчезні штани, капелюхи з задертими догори крисами, біля сідла обов'язкове „лассо", а на поясі — холодна зброя. Вони, ці нащадки, тепер уже не войовничі, здебільшого працюють доглядачами й погоничами худоби, якої в Арґентині сила-силенна, бож на кожні дві особи припадає одна корова й не враховане число худоб'ячого дріб'язку.

Арґентина — країна м'яса. Власники худоби взагалі не знають їй рахунку. Вона живе, випасається, плодиться й гине в преріях, де не буває зими. А як треба продати гурт м'ясних тварин, ґавчо - доглядачі одістають наказ: наловити й пригнати на різню стільки й стільки одиниць.

Людність у масі своїй живе безжурно. Про „завтра" не думає, бож завтрішній день себе нагодує... Зранку до пізньої ночі вулиці повні людей, ресторани й кафетерії відкриті аж до сходу сонця. Гуляй, їж і пий, душе!

(Далі буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1973 РОКУ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:

Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 300 і Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 11, обидва з осідком в місцевості Джонставн, Па., об'єдналися в один новий Відділ, означений черговим числом 11 з осідком в місцевості Джонставн, Па.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
8 Васічко Іван.
21 Левкович Рената.
33 Гнатусько Михайло, Христина.
42 Команецький Іван.
59 Романів Михайло.
61 Луцак Микола П.
78 Файрстайн Алберт С., Михайло С.
82 Кол Ірл І.
94 Кальба Богданна Л.
100 Мацишак Христина Я.
120 Голенд Марко Д., Кармазин Христина А.
147 Друкерміллер Дебіє А., Гуцайлюк Венді М., Сукіна Кеннет І., Лавра А., Степан П.
161 Петропульос Джейсон П.
171 Лейшмен Д. Ерік, Павло А., Христина.
172 Онуфрик Петро.
173 Гарванко Степанія В., Диньо Йонатан Гр.
174 Лебедович Андрея Н. 2, Орест В. 2.
182 Клименко Яким М.
204 Шумило Роман Б.
217 Гуд Іван И.
224 Ватралик Роман, Христина.
237 Морган Михайло І.
238 Нагабедіян Христина М.
245 Норато Едвард А. П.
265 Мартинюк Микола І.
270 Пубка Лариса З.
284 МекАмиш Меліcса А. 2.
295 Клінг Кетлін Є.
305 Пеступак Євстахія М.
316 Гаррис Кетлін М.
320 Івашко Степан Д., Козовий Володимир, Марія, Ярослав.
337 Траска Ярема Є.
342 Науменко Тарас Гр., Фіцгаррис Валерія.
360 Войчак Зенон, Олександра; Правак Оксана.
362 Пастухів Олена, Петрик Лена Л., Олена Г.
374 Ганула Іван В., Павула Наталя М.
379 Хлібович Катерина М.
385 Врунь Катерина, Яворська Дана Є.
387 Тегловець Мирон.
406 Мюлин Дарія І.
422 Іваш Іван М.
441 Вурла Ярослав Р.
455 Ничка Андрій А., Марія А.
458 Дума Тарас А.
465 Мацик Іванна, Марія А.
474 Мурій Роман.
481 Зорій Ліза М.
502 Марцинюк Малинда Ш.
505 Волос Гус М., Кевин А., Доріанна.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
38 Баран Марія Дж.
94 Дідицький Галина, Ірина, Юрій; Ротко Іван А.
106 Молочій Євген И., Катерина А., Тома М.
131 Павлик Марія.
142 Маркович Алан І.
221 Семчишин Наталя.
226 Тарасюк Надія.
230 Рапова Анна Н.
271 Коссар Ліза Хр.
325 Айкен Лідія М.
335 Устіяновський Данило К.
347 Васюта Зузанна.
374 Берегулька Рома А., Косован Степан М., Собчук Григорій М.
407 Смаль Тома.
433 Жидовський Джойс С., Михайло С.
438 Тремка Дарлена, Марія А.
497 Уссик Гері В., Степанія.
498 Яворський Андрій И.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
34 Березовський Володимир В., Линн Е.; Варго Данило І., Гайнкл Яким Р., Олексюк Ірина, Панчак Катерина.
22 Нойтечко Марія Е., Омелян Ст.
26 Васько Іван Т., Микола Т., Степан А.
81 Дефина Михайло Т., Пляцко Ірина М.
133 Вурда Іван Е., Софія.
360 Музика Олександер мол. 3, Пацура Михайло.
399 Дембіцький Данило І., Глени М., Павло Н.; Касіян Андрій В. 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
47 Клемент Михайло І., Масій Христофор Т.
183 Мишрал Павло А.
309 Якубович Зузанна М.
327 Коністянська Татьяна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
16 Врега Джейсон В., Кевин С., Ричард Т. мол.
27 Темницький Володимир Ю.
55 Дефина Михайло Т. мол.
88 Наливай Віктор, Оксана.
102 Мацковська Николая М.
125 Водиар Арлена, Михайло, Ольга, Розалія; Дукупс Донна, Михайлина, Роксана.
147 Старух Ждан В.
220 Клодницька Кетлін А., Константина И., Христина М.
240 Черен Тарас А.
346 Романів Володимир І.
414 Романюк Тарас З.
429 Галагер Каміля М., Кетлін М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
3 Футала Богдан С.
55 Дефина Михайло Т., Пляцко Ірина М.
125 Касіян Андрій В. 2, Дембіцький Данило І., Гленн М., Павло Н.; Романів Данило І., Іванна К., Константина М., Олеся О.
270 Васько Іван Т., Микола Т., Степан А.
300 Березовський Володимир В., Линн Е.; Варго Данило І., Гайнкл Яким Р., Олексюк Ірина, Панчак Катерина.
327 Волянський Ігор, Лев; Ломаґа Володимир; Христина.
361 Музика Олександер мол. 3, Пацура Михайло.
486 Маренін Йосафат А., Юрій В. мол.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
284 Кушнерик Михайлина М.
336 Максимяк Ігор Р.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
34 Трейт Марія С.
38 Баран Марія Дж.
94 Дідицький Галина, Ірина, Юрій.
106 Іванюк Андрій мол., Михайло.
142 Маркович Алан І.
204 Гаюк Яким С.
214 Пиндус Роман Я.
221 Семчишин Наталя.
226 Тарасюк Надія.
243 Шпорлюк Карло.
254 Манченко Анатолій, Донна.
271 Коссак Леся Хр.
321 Вучковський Володимир В., Марія А., Микола, Олена, Чеслав.
325 Айкен Лідія М.
335 Устіяновський Данило К.
353 Грегор-Григоренко Віктор.
433 Жидовський Джойс С., Михайло С.
464 Калита Марко Т., Степан І.
484 Холявка Наталя, Христина.
497 Уссик Гері В., Степанія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
37 ДеРоза Катерина Р., Діяк Маріянна.
42 Андрусишин Богдан.
45 Курташ Христина М.
55 Гудима Лідія М.
61 Луцак Іван П.
91 Вовчак Клавдія Є.
102 Дович Ірена.
137 Вілоголовський Ігор І.
131 Голяш Ольга Т., Троцук Христина.
156 Войко Мирослав М.
158 Курій Єва Хр.
161 Харко Михайло А.
173 Марущак Іванна.
180 Пулк Юдита Д.
192 Кашицький Петро.
214 Матіяш Олег Р.
238 Безкровна Людмила.
240 Дубик Володимир А., Ільчишин Люба Хр.
257 Герега Юрій Р.
271 Вал Роман Гр., Маслинська Лідія М., Петруся А.
277 Вічковський Йосип, Гук Дебора А., Нестерук Юлія А., Ящух Аскольд В. М.
278 Сіроцький Франко мол.
320 Купчик Люба.
325 Кіцаро Діяна К.
350 Доріш Давид Д.
372 Шнідер Роман.
379 Войнаровський Микола, Пундзяк Люба О.
399 Дембіцький Павло М.
404 Галчик Богдан В.
432 Метельський Олег А., Цимбалюк Лідія С.
437 Гайдучок Марія.
439 Андрухів Тарас М.
471 Криса Михайло.
484 Вознюк Зінаїда, Дзядик Любомира.
487 Деписюк Марта І., Сеник Володимир В.
498 Динчій Роман Є.
504 Дезіль Варвара Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
45 Гринчишин Євгенія О.
94 Феденко Анна.
106 Губаль Богдан Р.
107 Гриб Володимир К.
108 Мельничин Михайло І.
120 Рефт Мерцедес А.
137 Плечан Дарія А.
167 Чернявський Фердинанд.
179 Лужецький Григорій Г.
218 Дженов Михайлина.
221 Тимків Михайло, Тереса.
223 Слюзар Филина А.
237 Вартіш Іван М., Вронецький Петро мол.
274 Дикун Михайло Ю.
306 Андрейцьо Катря А.
336 Шнайдер Денис И.
355 Волоний Бриґіта Є., Карло М.
484 Фалинська Іванна, Степанія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
234 Іванців Євген М., Ірина А.
256 Варниш Роман.
462 Грацан Божіца М., Дашко Єлисавета.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
287 Геба Ілейна А.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
8 Мочун Степан П., Філь Іван.
14 Дмитрів Євген, Якубовська Катерина.
16 Якименко Анна.
20 Гординський Мечислав, Євгенія, Наталя.
23 Вінковський Іван К. ст.
25 Королевич Марта Г., Савицька Іванна.
31 Ашенбах Олена, Кубейка Олена, Стак Марія.
32 Ванась Михайло.
33 о. Ганчир Максим М., Гулик Давид І.
35 Кравчишин Михайло І., Иосипина Л.
37 Віґ Юлія.
39 Опар Дмитро, Анна.
47 Масій Віра.
51 Волицька Анна, о. Кротець Іван А.
53 Варонський Рой Ю., Корчинський Михайло мол.
55 Гудима Лідія М., Зарон Василь І.
57 Кухар Марта А.
59 Комарницький Ілля, Иосип П.; Максимюк Софія, Папроцький Степан І.
65 Левчик Іванна.
76 Ференц Марія.
78 Крозницький Алберт М., Юрій С.
83 Грицишин Ольга, Драбик Реґіна.
88 Орловський Володимир.
94 Савчук Микола, Середюк Богдан, Татарський Нестор, Роман, Олена; Федик Марія, Шарон Іван.
96 Міллер Карло І. мол.
97 Русин Тереса.
100 Витович Володимир, Мацишак Урсула.
103 Петренко Леонід.
106 Вич Степанія, Войцешак Марiян, Гринів Іван, Петрів Володимир.
115 Коваль Іван.
121 Кобіто Дзюнь А., Мадиган Яким Р., Мандрик Розалія, Цмайло Володимир Т. мол., Катерина А.
128 Зазуляк Євгенія М.
130 Колонковська Карін.
133 Дейлі Климентій М., Маруся Ст.
136 Войко Іван.
137 Поліщук Єлисавета.
146 Біловус Ярослав В.
147 Сукіна Петро, Тома Р., Яким М., Цецилія І.
153 Осташ Михайло, Похожай Анна Е.
155 Ацета Роман, Войко Мирослав М., Ілик Єфим І.
161 Орішко Іван.
164 Бутрей Тарас Р., Тимко.
168 Галата Олена.
171 Лейшмен Ірина.
172 Сливка Іван.
173 Грицушко Богдан І., Роман; Марущак Іванна.
174 Курило Володимир Л.
183 Заяць Олена.
191 Дзюба Анна.
194 Підгородецька Христина.
200 Гойло Михайло, Кузьмин Ольга.
204 Дністрян Надія.
213 Шишка Степанія.
216 Войціх Зенон, Годованець Павло, Петро, Роман; Зварич Антін, Микола М.; Крайненко Василь, Поддоляк Євгенія М.
217 Курман Олексій.
221 Дика Анна.
228 Снінський Франко І.
233 Андрійович Іван О., Калюшик Катерина.
234 Гаврилишин Богдан.
238 Вонс Юрій.
240 Мозіль Михайло, Семерак Ярослав Т., Марія.
245 Копаниця Орест П.
254 Вілущак Ольга.
256 Ломаґа Юрій.
257 Вучинський Богдан.
266 Мартинюк Мирослав, Анна.
276 Стефківський Микола.
281 Польовий Григорій Т.
284 Кушнерик Михайлина.
292 Дуткевич Каролина М., Коваленюк Іванна.
316 Герболка Петро, Ольга; Курц Кеннет Ю., Панчишин Яким В.
320 Івашко Роман, Єлисавета В.
327 Козловська Теодосія.
336 Максимяк Ігор Р.
337 Венґер Володимир, Павловський Володимир.
347 Найда Доця.
362 Петрик Марія.
364 Сподар Роман П.
367 Зелез Володимир, Ярослава.
373 Лотоцька Анна, Собків Микола М.
374 Волощук Розалія М., Кавчак Євгенія, Матвійчук Теодор, Євдокія; Павула Лариса, Лариса А.
375 Попик Михайло.
382 Гапула Ґеновефа.
387 Повалюк Роман, Тегловець Софія.
397 Варварів Володимир.
399 Дембіцький Павло.
402 Щевчук Катерина.
406 Мюлин Маріянна, Стевенський Юрій В.
414 Козюпа Розалія.
416 Баран Ростислав П., Литвин Роман, Марія; Федецький Михайло, Рут Г; Хомич Ольга.
417 Ґураль Таїса.
423 Підбуцька Анастасія.
427 Кухар Петро, Степчук Євген, Лідія.
432 Вурко Теодора.
434 Темко Зузанна, Терпляк Леонід, Чорнодольська Анна.
437 Посіко Михайло.
442 Лещишин Дарія, Марта; Микитчук Лев.
444 Гнатюк-Леськів Антін.
455 Стурцій Самійло В.
465 Гиба Зенон, Король Анна, Руселевич Степанія, Черешневський Степан.
469 Кошіль Євгенія.
473 Йованів Євдокія, Стрілецька Наталя.
474 Манило Аріядна, Мурій Омелян.
484 Вознюк Зінаїда.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
12 Капій Роман, Євгенія.
25 Курдидик Ярослав.
88 Яців Петро.
94 Стецько Михайло*.
114 Москович Тамара.
142 Кровицька Варвара, Ріта К.
153 Татунчак Борис*.
161 Харко Андрій, Анна.
170 Філюс Катерина.
220 Ганас Степан, Гнитка Анна, Плодій Мирон І*
267 Лотоцький Михайло.
271 Коссак Галина К., Оксана Д.; Чек Елеонора А., Катерина М.
276 Цимбаляк Василь*.
277 Тесля Іван*.
316 Панчишин Яким В*.
342 Швайлик Михайло*.
374 Верегулька Юрій*, Ганчар Володимир*, Назар Іван*, Хромяк Іванна Г., Чепига Андрій.
391 Капак Антін*.
423 Мацюк Любомир.
432 Галадза Ірина, Пінковська Лариса.
498 Савчишин Степан.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
5 Ліщинська Анна.
11 Березовський Михайло*, Брезинська Юлія, Варго Франко Ст*., Вархола Іван, Марія; Василишин Берта, Гумен Софія, Катинський Іван*, Михайло*; Костик Григорій*, Кучман Михайло*, Липка Михайло, Олена; Майхер Дарія, Панчик Катерина, Марія; Павцьо Степан, Скитович Марія.
25 Васько Петро М*., Карін А., Марія; Шаран Антін 2, Катерина, Софія А.
39 Вояковська Анна І.
51 Рибак Новерт, Анна.
81 Малик Григорій Ю., Євгенія, Марія.
114 Троян Петро, Ольга.
130 Пінкава Степан Ю*., Софія.
136 Сорока Михайло, Марія.
200 Вручанська Софія, Луцишин Анна, Музика Олексадер 2, Анна 2; Пацура Микола*, Степан*, Павлина.
293 Свенсон Анна.
336 Максимяк Валентина.
387 Головчак Василь, Лев М*., Марія, Михайлина, Ольга.
399 Дембіцький Микола*, Ірина; Касіян Степан*, Анна, Оксана 2.
414 о. Мицишин Мирослав.
463 Андріяш Яків*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
234 Іванців Євген М*., Ірина А.
256 Варниш Роман*.
462 Грацан Божіца М., Дашко Єлисавета.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Триш Андрій.
25 Курдидик Ярослав.
101 Лазар Федір*, Ядвига.
143 Бунько Тарас Р*.
204 Жеребецька Марія, Сікоряк Степанія.
276 Тисячний Данило*.
385 Карпяк Ярослав С*.
469 Королишин Мирон*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.
1 Полиняк Самійло*.
13 Кріль Гері М*.
79 Захарчук Богдан*, Володимир*, Іван*, Роман М*.
88 Мурський Марко*.
106 Болда Яким В*., Джура Анна, Кобак Юрій, Ковалів Семен*, Копик Іванна, Магур Євстахій*, Ощипок Анна, Павчук Василь, Сацюк Олег, Харидчак Роман*, Яворський Волотимир.
107 Когут Юрій*.
117 Куземка Антонина.
157 Костик Марія.
165 Скотинський Володимир*.
183 Борис Чеслав А.*, Венедикта.
194 Богачевська Уляна М., Галібей Роман, Кокольський Всеволод Р.
204 Лісова Марія.
214 Ольшанівський Ігор.
220 Клодницька Дарія С.
240 Раковський Ярема.
337 Бучацький Ярема І., Олена.
356 Сокальський Антін*.
362 Бутко Татьяна Т.
367 Гринів Василь.
405 о. Гарбаренко Іван.
414 Закорченний Василь.
415 Грегоцький Вінкентій*, Мартин*, Франко Ф.*, Єлисавета А., Марія.
416 Дзюба Теодосія*.
422 Дубіль Іванна М., Садова Степанія.
473 Денека Франко*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
5 Пінкава Степан Ю.*, Софія.
12 Головчак Василь*, Лев М.*, Марія, Михайлина, Ольга.
55 Малик Григорій Ю., Євгенія, Марія.
125 Дембіцький Микола*, Ірина; Дячун Ярослав, Анна; Касіян Степан*, Анна, Оксана 2; Ольшанський Михайло*.
210 Ліщинська Анна.
270 Васько Петро М.*, Карін А., Марія; Шаран Антін 2, Катерина, Софія А.
300 Березовський Михайло*, Врезинська Юлія, Варго Франко Ст.*, Вархола Іван, Марія; Василишин Берта, Гумен Софія, Катинський Іван*, Михайло*; Костик Григорій*, Кучман Михайло, Липка Михайло, Олена; Майхер Дарія, Павцьо Степан, Панчик Катерина, Марія; Скитович Марія.
308 Троян Петро*, Ольга.
327 Волянський Олег, Тарас*, Богданна, Людмила; Ломаґа Мирослав, Марта.
341 Андріяш Яків*.
346 Максимяк Валентина.
361 Вручанська Софія, Луцишин Анна, Музика Олександер 2, Анна 2; Пацура Микола*, Степан*, Павлина.
379 Рибак Норберт, Анна; Сорока Михайло*, Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.
19 Трубич Василь*.
53 Варонський Денис*.
63 Оллінджер Марія К.
94 Стецько Михайло*.
106 Іванюк Дзвінка, Люба Марія.
107 Мицка Тадей В*.
113 Вейкер Василь Г*.
114 Пігер Людовик*.
131 Сантяго Євгенія.
133 Шіндлер Марія.
142 Кровицька Варвара, Ріта К.
153 Кульчицький Микола, Анна; Яцкевич Віра.
161 Карко Андрій, Анна.
170 Філюс Катерина 2.
176 Стемпора Люба.
177 Лучка Гарольд І*.
204 Вустій Євстахій, Гаюк Гліб, Зоя А.
219 Круглов Василь.
220 Ганас Степан*, Гнитка Анна, Плудій Мирон І*.
226 Свинтер Галина.
240 Верхола Михайло.
243 Шпорлюк Каролина А.
251 Герман Григорій мол*.
271 Коссак Оксана Д., Олена К.; Чек Давид М*., Елеонора А., Катерина М.
277 Ковальчин Іван, Тесля Іван.
316 Панчишин Яким В*.
342 Швайлик Михайло*.
353 Чрул Марія.
371 Чилюк Марія.
387 Осиф Петро, Ольга.
423 Мацюк Любомир, Федій Володимир*.
430 Тимків Ярослав О*.
432 Галицька Катерина.
451 Кінг Михайло К*.
468 Романович Данило*.
506 Гладчук Арсен*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
27 Миндюк Дарія, Оберляйтнер Ріта.
36 Віллінґс Олеся.
39 Опар Дмитро, Анна.
49 Місюрка Неоніля.
54 Попель Іван*.
55 Макаревич Франко О*.
59 Максимюк Софія, Флонц Володимир.
97 Прядка Іван, Анастасія.
107 Возняк Микола, Степанія; Залицький Олексій*.
191 Коць Петро*.
217 Мельник Параскева.
266 Гребінчак Степанія, Щиглевич Ольга.
277 Вічковський Михайло*, Теодор, Марія; Німець Анна.
287 Стеблецький Роман.
293 Голдун Мирослав І*.
325 Олексюк Борис А.*, Адріянна В.
332 Сірман Петро.
346 Кравців Ігор, Шкільник Надія.
361 Віланюк Ярослав*.
370 Плуговська Анна.
371 Віленький Михайло*, Кусий Іван*, Таланчук Володимир*.
397 Гриців Лукія, Дидинський Юрій*.
399 Кочерга Микола*.
402 Вурій Любомира.
423 Панчук Ярослав.
430 Шиприкевич Володимир*.
432 Рогоцький Роберт*.
465 Коц Михайло*, Повідайко Теодор.
471 Клюфас Григорій*, Анна; Фещак Степан*.
473 Конанець Ольга.
479 Абрам Степан, Марія; Обущак Степанія, Осташ Михайло.
484 Гарбовська Ольга, Дзядик Іван*, Юлія; Николайчук Михайло*.
489 Вибачинський Осип, Анна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Двигайло Григорій.
11 Волощук Теодор.
59 Пиців Степан.
63 Грабець Ричард*.
106 Шлюз Микола, Анна.
111 Павчак Яків мол*.
114 Савяк Конрад Б.*
130 Березинська Марія.
142 Гриб Анастасія.
161 Машко Петро.
167 Чернявський Микола.
178 Пуців Степан, Ліна.
221 Котула Михайло*, Варвара.
230 Рибалт Олександер*, Марія; Соломон Михайло.
234 Гаврилишин Богдан.
235 Вацлавський Володимир.
254 Грицай Марія.
277 Марич Григорій.
292 Конея Катарина, Сисак Андрій*, Соловій Бернард*.
328 Киник Михайло, Анна.
345 Горбуль Марія.
355 Волонна Інґерборґа М.
361 Кучма Корнелія.
372 Головка Іван.
379 Войнаровська Антонина.
397 Гриців Теодосій*.
406 Воланд Патрицій І*., Слота Франко*.
457 Понеділок Микола.
458 Демидчук Євген*.
477 Ярошовський Андрій*, Анна.
481 Вайорас Розалія.
484 Вієнко Михайло, Гарбовська Романа.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
363 Вазів Дмитро*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
22 Мудрик Микола І*.
486 Маренін Юрій В., Олена Г.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Від.:
1 Суровяк Осип.
11 Клисяк Костянтин*.
37 Пограничка Анна.
39 Кіцак Марія.
67 Язлюк Павло.
75 Рожнатовський Микола.
76 Горбач Текля.
91 Козак Степан*.
94 Стойко Олексій 2, Форський Борис*.
96 Дукрин Анна.
100 Флонт Олена М.
106 Дуб Іван*.
112 Тимук Ангелина.
114 Шніцар Григорій.
120 Грубовчак Иосип П*.
125 Кошинська Текля, Кух Павлина.
127 Заньків Марія, Кушка Степан*.
146 Гуряк Юлія.
153 Дикий Іван, Осташук Іван.
158 Шевчук Михайло*.
175 Кирницька Анна.
181 Шевчук Анна.
191 Пиняга Юрій*.
194 Кузьмин Осип*.
200 Жатковська Текля.
213 Росоловський Михайло.
217 Захарко Михайло Т*.
220 Вартошук Євстахій.
230 Гупа Матильда.
243 Шашовська Марія В. 2.
254 Ловча Анна.
270 Віра Павлина 2, Салюк Єва.
277 Колодницький Яків*, Тесля Синодія.
287 Марад Микола.
292 Козачок Іван, Тигар Теодор*.
295 Філяс Михайло.
304 Поточак Іван*.
316 Вілоус Василь, Дзундза Володимир, Чугай Михайло*.
320 Хомішак Анна.
325 Цьопа Марія.
334 Куц Єлисавета.
336 Чорногор Никифор 2.
338 Солілн Анна.
361 Дереш Ірина, Косановська Ангелина, Кузьмин Осип, Малий Степан, Шевчук Иосип.
367 Мазурчак Марія.
370 Ковальчук Василь.
379 Микитин Михайло.
385 Рефцьо Василь.
415 Крочак Микола І*.
432 Костюк Михайло*.
448 Капштанюк Василь*.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
8 Філь Іван.
10 Середа Юлія.
11 Варго Франко С., Майхер Іван І.
13 Карабін Степан П.
33 о. Ганчир Максим М.
47 Масій Віра.
51 о. Кротець Іван А.
78 Вукста Степан.
79 Прокопович Е. Іриней.
94 Данилишин Михайло, Дідицький Роман, Корейко Микола, Кржеска Ричард А.
133 Дейлі Климентій М., Заяць Юрій І.
146 Віловус Ярослав В.
147 Сукіна Петро, Тома Р., Яким М., Цецилія І.
155 Ацета Роман, Ілик Єфим І.
164 Бутрей Тарас Р.
172 Онуфрик Зенон.
174 Курило Володимир Л., Лебедович Звенислава В.
200 Паращук Анна, Іванна.
204 Андрусишин Люба, Шумило Марія.
216 Гутник Орест, Саля.
221 Дика Анна.
233 Андрійович Іван О., Кульчицький Володимир, Магер Іван.
237 Юзич Лариса.
240 Мозіль Михайло, Анна; Семерак Ярослав Т.
245 Кравчук Анна.
257 Дутка Іван.
277 Кебало Володимир П.
291 Вондюк Марія.
327 Козловська Теодосія.
336 Максимяк Ігор Р.
349 Войко Василь І.
353 Шевченко Олексій.
360 Войчак Андрій, Волошенюк М. Борис.
367 Зелез Ярослава.
374 Кавчак Надія, Павула Лариса, Пастернак Євстахій.
387 Марчон Петро.
399 Дембіцький Павло.
416 Баран Ростислав П., Хомич Ольга.
427 Степчук Євген, Лідія.
437 Дух Михайло.
441 Клименко Дмитро.
442 Лещишин Дарія, Марта; Микитчук Лев.
444 Гнатюк-Леськів Антін.
455 Ничка Богдан Ю., Стурцій Самійло В.
474 Медвідь Зірка.
478 Трушик Ярослав.
481 Оліяник Василь, Михайло.
487 Воробій Павло, Кос Христина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:
260 Ільчук Олексій.
270 Влодика Едвард*.
498 Савчишин Степан*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ

Відд.:
5 Мастикаш Богдан*.
11 Верхола Іван*, Майхер Дарія.
81 Малик Григорій Ю*.
136 Сорока Михайло*, Марія.
200 Пацура Микола*.
399 Дембіцький Микола, Касіян Андрій*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
83 Єнчо Данило*, Юркевич Іван*.
110 Тоган Марко І.
173 Грицушко Богдан І*.
221 Андрійович Іван мол.*, Михайло*, Якубяк Василь.
240 Верхола Юлія*.
324 Карпин Зенон І*.
418 Закал Андрій І*.
422 Пастушак Роман І*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
55 Малик Григорій Ю*.
125 Дембіцький Микола, Касіян Андрій*.
194 Мастикаш Богдан*.
300 Верхола Іван*, Майхер Дарія.
327 д-р Волицький Олег*.
361 Пацура Микола*.
379 Сорока Михайло*, Марія.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

КОРОТКІ ВІСТКИ

В АТЕНАХ У ГРЕЦІЇ УРОЧИСТО ВІДЗНАЧУВАЛИ 6-ті роковини перевороту, в якому до влади прийшов теперішній військовий уряд Георга Пападопульоса. Віддано 21 гарматний стріл, але водночас на перемістях вибухли чотири бомби, підкладені противниками режиму.

В ІЗРАЇЛІ СХОПИЛИ трьох арабських партизанів. Одного з них показували на пресовій конференції, яку передано на телевізії. Схоплений араб признав, що він і його товариші належали до терористичної групи, яка переступила ізраїльський кордон з пляном перевести низку терористичних актів проти базарів, каварень і інших публічних місць та які зобов'язалися — не дати піймати себе живими.

ПІВДЕННОВ'ЄТНАМСЬКА ПРИБЕРЕЖНА КАНОНІРКА ПЕРЕХОПИЛА рибальський човен, який плив від Таї (Сіяму) та який віз 6 тонн сирого опіюму, які, перероблені на героїну, вартували на підпільному американському ринку 17 мільйонів дол.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31-го березня 1973 р.:)

Старий рід забезп.	54
Кляса О	230
Кляса Т	3,447
Кляса W	12,324
Кляса Р 20	13,712
Кляса Е 20	9,813
Кляса Е 65	2,350
Кляса Р 65	1,552
Кляса DP 60	286
Кляса DP 65	451
Кляса ADD	4,924
Кляса Т 10	238
Кляса Т 5	47

ДОРОСЛІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	31
Кляса 5 Е	39
Кляса Р 20	246
Кляса Е 20	225
Кляса Р 65	10
Кляса Е 65	1
Кляса Е 18	1
Разом:	49,979

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31-го березня 1973 р.:)

Кляса 1-ша	670
Кляса 2-га	224
Кляса 4 Р	447
Кляса 5 Е	613

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 20	6,069
Кляса Е 18	4,556
Кляса Е 65	278
Кляса Р 20	7,764
Кляса Р 65	146
Разом:	20,765

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 28-го лютого 1973 р.:)	24,701	58,647	4,859	88,207
Активні члени:				
(Приріст у березні 1973 р.:)				
Нові члени	78	190	75	343
Прийняті наново	28	49	3	80
Прийняті з перех. листами	24	62	9	95
Зміни кляс забезпечення	5	10	—	15
Прийняті з Департ. Молоді	—	5	—	5
Разом:	135	316	87	538
(Убуток у березні 1973 р.:)				
Суспендовані члени	24	47	12	83
Відійшли з перех. листами	31	68	10	109
Зміни кляс забезпечення	10	10	—	20
Відійшли до дорослих	2	—	—	2
Померли	1	68	—	69
Вибрали грошові звороти	32	54	—	86
Відійшли з випл. п. сум заб.	49	58	—	107
Виплатили вповні вкладки заб.	22	43	—	65
Відійшли на част. випл. заб.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	3	—	3
Разом:	171	352	22	545
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у березні 1973 р.:)				
Виплачене забезпечення	22	44	—	66
На безпл. продовж. забезп.	11	22	—	33
Разом:	33	66	—	99
(Убуток у березні 1973 р.:)				
Померли	—	15	—	15
Вибрали готівку	14	17	—	31
Привернені в актив.	12	12	—	24
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	31	49	—	80
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем березня 1973 р.:	24,667	58,628	4,924	88,219

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за березень 1973 р. суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж березня 1973 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Заст. гол. предсідника і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1973 РОКУ

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	153.76	151*	432.36	325*	997.55
2	145.15	152	63.43	327	956.07
3	101.04	155	2,612.14	328*	233.17
4*	190.76	156	722.65	330	346.52
5	1,942.53	157*	169.42	331	311.15
6	618.97	158	955.05	332	132.27
7*	546.01	161	1,436.48	333	61.13
8	1,700.20	163*	920.87	334	413.98
9	132.31	164	288.61	335*	93.23
10	52.72	165*	464.71	336	1,024.53
11	124.68	167	68.38	337	358.36
12*	835.07	168	375.39	338	181.64
13	901.53	169	109.97	339*	421.39
14	1,624.83	170	1,120.88	341*	1,927.50
16	300.43	171*	568.28	342	275.87
17	435.45	172*	263.56	343	400.95
18	16.21	173	744.45	344*	768.87
19	296.28	174	1,828.97	345	430.92
20	1,950.31	175*	1,458.37	346	682.24
22	1,145.12	176*	358.18	347	608.50
23	225.89	177	303.44	348	393.99
24	32.57	178	27.93	349	796.86
25	1,446.17	179	262.32	350	907.04
27	1,027.91	180	260.08	351	18.47
28	1.41	182	1,220.40	352	592.36
29	231.98	183	1,172.39	354	501.26
30	61.14	184	376.35	355	444.97
31	60.62	185	33.14	356	888.36
32	466.81	190	27.12	357	36.29
33	406.98	191	1,206.68	358*	187.84
34	301.85	192	817.95	360*	1,616.34
35*	1,175.76	193	18.38	362*	552.61
36	200.23	195	13.41	363	57.92
37	899.99	196	18.80	364	1,206.69
38	582.35	197	5.63	365	71.66
39	1,773.25	200	355.46	367*	2,547.79
40*	61.84	201	18.35	368	154.35
41	57.21	202*	34.84	369	140.03
42	1,796.89	204	2,228.55	370	99.90
43*	620.08	205	71.39	371	1,418.60
44*	287.44	206	527.79	372	960.65
45	599.70	207	131.78	373*	155.07
46	63.80	209	195.62	374*	2,731.96
47	698.96	210	208.93	375	2,476.48
48	421.36	211	481.34	376*	20.09
49	199.62	213*	447.60	378	3.00
50	353.52	214	379.92	379	3,362.80
52	135.74	215	38.88	382	164.87
53*	1,515.67	216	894.01	383	606.23
54	277.15	217	1,632.87	385	1,679.81
55	480.95	218	332.92	386	69.57
56	274.92	219	869.51	387*	792.84
57	423.23	220	960.13	388	180.99
58	256.65	221	3,526.30	390*	39.79
59	868.77	223	241.47	391	97.45
60	29.08	224	166.04	394	80.60
61	3.75	226*	326.97	495*	59.95
62	73.47	228	8.43	499*	1,548.82
63	1,607.13	230	1,371.15	401*	2.16
64	200.13	231*	659.22	402*	973.43
65	166.90	233	406.68	406	284.53
66	105.16	234	821.02	407*	1,492.69
67	259.99	235	531.52	408	548.29
68	54.40	236	275.43	411	211.24
70	376.29	237	253.38	412	176.17
72	25.85	238	1,494.41	413	190.56
73	90.24	239	362.97	414	1,335.34
74	4.57	240	3,069.48	416	50.26
75	733.96	241	102.24	417*	71.23
76	829.57	242	501.46	418*	1,268.39
77	23.67	243	456.49	419*	223.35
78	487.67	244	5.28	422	650.58
79*	31.63	245	827.96	423*	3,529.09
80	83.44	248	167.41	424	125.33
81	128.57	250	43.90	426	31.59
82	364.98	251*	682.08	427*	2,103.90
83	879.48	253	172.71	428	38.51
84	84.73	254	731.69	429	47.69
85*	202.57	256	362.44	430	801.85
86	476.69	258	9.60	431	102.34
87	25.46	259	563.36	432	4,807.58
88	1,036.87	260*	56.45	433*	330.17
90	378.50	261	411.48	434	580.45
91*	356.58	263	62.53	435*	212.27
92	88.79	264	35.05	436	312.86
93	355.74	265	117.05	437	1,173.54
94	1,750.75	266	1,542.35	438	85.79
95	11.01	267*	605.11	439*	1,874.46
96*	652.97	268	321.89	440	1,968.16
97	128.26	270	850.87	441	494.65
98	44.32	271*	1,189.43	443	129.44
99	128.36	272	148.19	444*	476.50
100	61.63	274*	290.92	445	1,176.57
101	196.56	275	76.64	448	245.69
102	588.80	276	866.71	450	812.89
103	201.60	277	2,004.03	451*	1,823.21
104	363.53	278	265.02	452	616.95
105	1,006.87	279	44.65	453*	45.67
106*	1,284.83	280	114.78	454*	119.20
107*	483.98	281	870.00	455	294.16
108	131.17	282	79.19	456*	502.44
109	178.10	283*	1,040.58	457	1,297.20
110	311.28	284	129.63	458	1,139.98
111	52.94	285	244.68	460	594.27
112	269.57	286	856.67	461*	209.70
113	482.50	287	1,072.08	462	122.67
114	2,097.99	288	560.18	463*	375.84
115*	348.47	289	405.47	464*	1,304.96
116	691.73	290	168.61	465	1,309.51
117	429.76	291	395.12	466	497.77
119	128.45	292	2,632.51	467	40.28
120	715.91	293*	2,327.11	468*	1,232.84
121	315.05	294	18.82	469*	954.31
122	114.36	295	1,084.08	471	2,318.26
123	398.70	296	284.12	472*	950.46
124	113.02	297	7.89	473*	3,297.92
125	642.41	299	170.20	474	33.95
126	67.81	300	87.58	476	251.90
127*	2,999.79	301	455.34	477	25.41
128	441.31	302*	37.33	478	144.22
130	404.97	303	605.15	479	260.01
131*	1,480.08	304	526.13	480*	121.83
132	126.91	305	592.42	481	602.46
133	681.87	306	134.00	484	842.72
134	122.03	307	249.01	485	85.34
136*	189.91	308	132.80	486*	820.16
137	614.00	309	154.77	487	321.18
138	59.36	311	45.00	488	179.05
140	210.96	312	101.25	489*	346.15
141*	14.44	313	14.30	490	79.48
142	367.02	316	1,998.73	491	165.15
143	75.23	317	219.81	495	372.76
144	237.61	318	190.93	496	11.39
145	103.96	319	115.49	497*	1,154.10
146	675.29	320	572.46	498	246.19
147	895.04	321	548.59	499	58.39
				500	83.21
148	78.59	322	191.29	502*	527.41
149*	251.33	323*	255.75	503	241.34
150	251.34	324	98.88	506	204.70

Вкладки зібрані у всіх клясах Життєвого забезпечення .... $ 236,581.39

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
3	11.00	157*	1.90	334	1.35
6	21.25	158	24.60	336	12.20
7*	3.20	161	2.55	338	17.00
8	20.20	164	1.10	341*	59.85
10	2.45	168	1.90	344*	30.15
13	9.20	170	4.35	345	14.90
14	5.40	171*	53.05	346	45.20
16	6.15	173	35.50	347	5.65
17	15.10	174	149.45	349	16.15
19	35.80	175*	7.20	350	11.00
25	3.75	177*	30.60	360*	51.25
27	10.60	182	3.20	367*	9.20
29	9.20	184	1.10	368	.85
35*	3.65	191	4.00	371	25.05
37	1.35	200	20.20	372	29.40
39	18.80	204	6.45	374*	25.10
42	37.20	206	3.30	375	26.70
44*	.85	210	9.20	379	21.80
45	14.85	214	15.85	385	60.90
47	10.30	218	19.70	387*	18.40
48	4.80	219	.85	391	9.20
49	14.00	220	.85	394	2.90
50	2.45	221	60.60	395*	37.00
54	32.80	230	1.70	397*	34.00
55	8.30	231*	22.55	399*	64.60
59	5.30	233	10.10	402*	53.10
66	12.20	234	1.25	407*	204.70
68	19.95	235	22.00	408	37.70
70	15.20	236	11.10	411	17.40
75	2.80	237	9.20	418*	45.15
76	33.20	238	31.00	419*	12.05
78	22.45	239	1.10	423*	44.25
82	3.20	240	79.70	424	13.95
83	118.10	241	9.20	426	3.20
86	21.40	242	12.20	427*	30.70
90	8.95	245	6.15	430	51.90
93	.85	248	5.95	432	41.60
94	25.00	251*	44.40	434	31.20
96*	8.20	254	12.10	437	23.40
101	6.30	259*	11.00	439*	69.90
102	24.70	260	18.80	440	65.00
103	30.25	261	9.20	443	10.95
104	9.20	266	11.35	444*	31.55
105	37.20	268	29.60	445	26.20
106*	35.80	270	6.75	448	21.80
107*	5.70	271*	6.10	451*	83.60
110	2.45	277	30.05	455	18.40
114	1.50	278	6.20	456*	31.50
115*	13.65	282	.85	460	12.20
116	15.75	287	14.65	464*	16.40
120	35.90	289	23.20	465	13.45
121	3.55	290	11.00	466	9.20
123	1.35	291	9.20	468*	30.90
124	1.70	292	34.70	471*	42.20
125	1.90	295	24.45	472*	44.05
127*	60.60	301	6.30	473	27.40
130	1.20	303	28.00	481	9.20
131*	20.15	304	1.90	486*	24.10
133	31.30	305	9.20	489*	11.00
136*	2.45	307	31.00	491	6.30
138	1.35	309	18.50	495	3.20
142	4.40	316	3.95	497*	56.85
146	13.65	320	37.10	498	13.30
147	1.10	327	31.30	500	43.80
149*	12.20	328*	3.95	503	.85
155	40.45	330	1.65	506	9.20

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового забезпечення .... $ 4,063.35

ПРИБУТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1973 Р.

Членські вкладки	$	240,644.74
Відсотки від:		
Банків	$	109.50
Бондів		125,085.44
гіпотечних позичок		31,018.04
членських позичок		1,463.16
Позичка для УНКдВМ		101,451.73
Разом:	$	259,127.87
Чинш від реальностей:		
Джерзі Ситі, Н.Дж.	$	2,000.00
Чикаго, Ілл.		65.00
Разом:	$	2,065.00
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н.Й.	$	704.37
Прибутки від друкарні й книгарні		38,958.31
Звороти:		
Премії за шпитальне забез. працівників	$	265.50
Канад. податків і пенсійні оплати працівників		289.98
Федер. і стейтові податки і соціяльне забезпечення працівників		5,861.40
Податки від заморгедж. реальностей		5,820.93
Кошти друків і прибори		1.58
Разом:	$	12,239.39
Різні прибутки:		
Зиск при вимінї кан. валюти	$	138.50
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства		868.31
Зиск при продажі відкликаних бондів		.40
Разом:	$	1,007.21
Інвестиції:		
Сплачено гіпотечних позичок	$	55,885.10
Сплачено членських позичок		7,376.27
Сплачено бондів		3,021.80
Разом:	$	66,283.17
РАЗОМ прибутки за березень 1973 р.	$	621,030.06

ВИДАТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1973 Р.

Виплати членам:		
Виплати із Сирітського Фонду	$	623.95
Премії за реасекурацію		125.61
Посмертні запомоги		84.472.37
Грошеві звороти		22,673.59
За дозрілі вивінувальні грамоти		85,036.66
Вкладки за дітей, родичі яких померли		880.08
Допомоги з Фонду Братського		2,680.00
Дивіденда		34.04
Разом:	$	196,526.30
Виплати на реальностях:		
Джерзі Ситі, Н.Дж.	$	512.89
Разом:	$	512.89
Видатки:		
На реальностях в Кергонксон, Н.Й.	$	7,596.64
Друкарні й книгарні		39,029.88
Організаційні видатки:		
Кошти Відділових приборів		319.90
Оголошення		1,012.00
Кошти обласних засідань		353.64
Лікарські бадання нових членів		379.95
Винагорода обласних організаторів		3,333.33
Винагорода відділових організаторів		15,609.00
Кошти подорожей обл. організаторів		2,585.09
Винагорода Від. предсідників і касирів		2,075.50
Винагорода головного лікаря		250.00
Разом:	$	25,918.41
Платня, забезпечення й податки:		
Премії за шпитальне забезпечення працівників	$	171.00
Пенсійна оплата працівників		62,230.33
Платня кореспондента		750.00
Платня головних урядовців		5,583.34
Платня працівників		17,918.07
Канадські корпораційні податки		13,627.00
Податки на заморгедж. реальностях		245.45
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		5,789.20
Канадські податки і пенсійна оплата		317.37
Разом:	$	106,631.76
„Свобода" за орган	$	8,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Виплати за актюарія й статистику	$	1,900.00
Страта при продажі бондів		.20
Книжки й друки		164.50
Вкладки до Братських Конґресів		55.00
Загальне канцелярійне устаткування		1,267.35
Оплата до асекураційних урядів		70.00
Друки і прибори		6,067.76
Поштова оплата		853.63
Чинш за канцелярію у власному будинку		1,000.00
Обслуга машин IBM		202.62
Телефон		643.38
Загальні кошти подорожей		1,444.18
Разом:	$	13,668.62
Різні видатки:		
Стипендії	$	877.40
Пожерти		4,300.00
Разом:	$	5,177.40
Інвестиції:		
Видано гіпотечних позичок	$	30,098.17
Видано позичок на грамоти		6,823.16
Збільшено позичку для УНКдВМ		241,451.73
Збільшено вартість реальностей		4,422.95
Разом:	$	282,796.01
РАЗОМ видатки за лютий 1973 р.	$	686,457.91

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем лютого 1973 р.	$	507,150.98
Прибутки за березень 1973 р		621,030.06
Разом:	$	1,128,181.04
Видатки за березень 1973 р.		686,457.91
ГОТІВКА з кінцем березня 1973 р.	$	441,723.13

ВИПЛАТА ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ У БЕРЕЗНІ 1973 Р.

Відділ	Ім'я	Сума
1	Суворяк Осип	$ 1,000.00
13	Кріль Михайло	1,000.00
35	Трутенко Анна	500.00
35	Трутенко Анна.	500.00
37	Оршуляк Катерина	1,000.00
37	Оршуляк Катерина	1,000.00
37	Погранична Анна	500.00
45	Данилович Йосиф	1,000.00
50	Гедзин Микола	500.00
50	Гедзин Микола	500.00
67	Язлюк Павло	1,000.00
76	Горбач Текля	500.00
81	Ціпій Іван	1,000.00
88	Дембіцький Стефан	500.00
92	Жуків Іван	500.00
94	Стойко Олекса	1,000.00
94	Стойко Олекса	500.00
96	Дукрин Анна	500.00
96	Грицай Марія	1,000.00
96	Шелюдченко Дмитро	500.00
97	Вродська Анастазія	500.00
100	Флюнт Галина Марія	1,000.00
104	Андрусечко Марія	500.00
105	Гуля Павло	500.00
106	Дуб Іван	1,000.00
111	Куцик Микола	1,000.00
112	Темок Анеля	500.00
112	Крайло Теодозія	500.00
117	Назарчук Петро	500.00
117	Назарчук Петро	500.00
120	Грубовчак Йосиф	500.00
121	Городницька Францес	1,000.00
127	Занків Марія	500.00
130	Мостовик Евдокія	500.00
131	Петщенко Григорій	500.00
146	Гурняк Юлія	500.00
151	Ярема Катерина	500.00
153	Остащук Іван	3,000.00
158	Влакелі Анна	1,000.00
158	Музика Іван	1,000.00
167	Палиничка Антоніна	500.00
170	Фурка Михайло	1,000.00
175	Кірніцька Анна	500.00
175	Романів Тетяна	500.00
194	Коршовський Йосиф	500.00
204	Рудницький Василь	1,000.00
204	Городецький Іван	500.00
204	Городецький Іван	500.00
213	Росоловський Михайло	1,000.00
219	Пороський Іван	500.00
220	Гаврилюк Іван	1,000.00
222	Полянський Петро	1,000.00
230	Гупп Матильда	1,000.00
235	Кушнір Стеля	500.00
236	Галицька Анна	1,000.00
242	Шимська Анна	1,000.00
243	Шашовська Марія-Ванда	500.00
243	Шашовська Марія-Ванда	500.00
254	Гоптяк В. М.	1,000.00
254	Ловчи Анна	1,000.00
259	Кобилецький Іван	1,000.00
270	Салюк Ева	500.00
270	Станиславишин Іван	1,000.00
276	Галиш Лука	500.00
277	Снігур Микола	622.37
283	Пироганич Павло	1,000.00
287	Геба Елейн	1,000.00
287	Волосенко Андрій	500.00
292	Козачок Іван	500.00
292	Мех Анастазія	500.00
292	Титар Теодор	1,000.00
292	Дудук Стефанія	500.00
292	Дудук Стефанія	500.00
295	Філяс Михайло	1,000.00
295	Кудера Юлія	500.00
300	Вережанська Анна	1,000.00
304	Зависька Марія	500.00
304	Поточак Іван	500.00
316	Дзундза Володимир	1,000.00
318	Прийдун Евдокія	1,000.00
320	Хомішак Анна	500.00
325	Чупа Марія	500.00
334	Куць Єлисавета	500.00
336	Чорногор Никифор	1,000.00
336	Чорногор Никифор	500.00
345	Дучимінська-Мигуль Оксана	1,250.00
347	Козак Петро	500.00
361	Фатюк Ольга	500.00
361	Волосенко Андрій	500.00
361	Шевчук Йосиф	1,000.00
361	Борщовський Михайло	500.00
361	Турчин Григорій	1,000.00
367	Мазурчак Марія	500.00
370	Ковальчук Василь	1,500.00
379	Микитин Михайло	1,000.00
379	Площанський Остап	1,000.00
379	Сліпець Андрій	500.00
385	Рефцьо Василь	500.00
387	о. Горохівський Василь	1,000.00
407	Мартинюк Михайло	500.00
423	Устіяновський Константин	250.00
429	Перкоська Анна	500.00
432	Витвицький Тарас	500.00
448	Ковтанюк Василь	300.00
458	Дума Андрій	3,000.00
464	Почапський Матвій	2,000.00
469	Воробець Михайло	300.00
472	Пілецький Дмитро	500.00
480	Спольський Роман	2,000.00
487	Анастазієвська Софія	500.00
489	Грінченко Теодор	250.00

Разом: $ 84,472.37

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ В БЕРЕЗНІ 1973 Р.

Відділ	Ім'я	Сума
2	Іван Морак	$ 30.00
5	Марія Рудик	30.00
5	Григорій Василик	100.00
5	Сава Лишак	30.00
8	Михайло Вашин	30.00
27	Анастазія Куць	30.00
39	Анна Клюсик	100.00
56	Василь Риваковський	30.00
85	Анна Лінґовська	30.00
63	Ірина Буряк	30.00
76	Василь Федик	30.00
85	Юлія Війтишин	30.00
94	Йосиф Морозовський	30.00
96	Стефанія Федишин	30.00
104	Михайло Зельвак	30.00
104	Юрій Сарик	30.00
106	Олександра Варан	30.00
106	Емілія Гошко	30.00
107	Ольга Мицька	30.00
117	Марія Близнак	30.00
131	Стефан Легенький	30.00
144	Марія Фрич	30.00
144	Текля Притула	30.00
146	Текля Варан	30.00
146	Доска Гарбус	30.00
146	Катерина Варан	30.00
153	Михайло Вівчаровський	30.00
155	Софія Бойко	30.00
155	Михайло Павук	30.00
155	Михайло Слагетка	30.00
155	Іван Сетник	30.00
155	Стефан Гураль	30.00
158	Юліян Козяк	30.00
165	Меланія Ткаченко	100.00
171	Катерина Ткачук	30.00
176	Михайло Вархолик	30.00
200	Йосиф Паращук	50.00
203	Лев Попович	30.00
206	Марія Пригарська	30.00
217	Гарасим Данилишин	30.00
218	Іван Лобай	30.00
221	Ірена Дубицька	30.00
221	Марія Куліш	30.00
230	Стефан Бріях	30.00
243	Анна Парійчук-Буш	30.00
266	Антін Шийка	30.00
268	Микола Чучак	30.00
274	Дмитро Затварницький	30.00
276	Михайло Кардаш	50.00
286	Іван Варна	30.00
286	Анна Шимон	30.00
286	Петро Гоч	30.00
286	Анна Валютинська	30.00
287	Анна Прус	30.00
287	Дмитро Прус	30.00
287	Ева Варчак	30.00
287	Роман Мілянович	30.00
289	Теодор Чорнописький	30.00
295	Стефан Гарбар	30.00
301	Онисим Врублівський	30.00
303	Йосиф Мащак	30.00
305	Єлисавета Савчак	30.00
307	Ярослав Чайківський	30.00
319	Яків Савчук	30.00
319	Юрій Велгош	30.00
348	Павлина Суґар	30.00
352	Микола Даців	30.00
356	Іван Воробець	30.00
364	Андрій Валько	30.00
369	Марія Кравчук	30.00
369	Катерина Богдан	30.00
371	Василь Петрій	30.00
371	Василина Чорнюк	30.00
371	Марта Слугоцька	30.00
375	Катерина Вілинська	30.00
385	Марія Залуцька	30.00
406	Іван Фалат	30.00
477	Стефан Драгушук	30.00
484	Сергій Ямсюк	30.00
427	Василь Черней	30.00
466	Іван Ляйтер	30.00

Разом: $ 2,680.00

Доповідь про „Петлюру і погроми 1919-1920 рр."

Янґстави, Огайо. — Тут, 14-го березня ц. р., в приміщенні Жидівського Центру, відчитано доповідь про Головного Отамана Симона Петлюру та його ролю й відповідальність за погроми, які відбувались на Україні в 1919-1920 рр. Першу з циклю доповідь, прочитав проф. д-р Юрій Кульчицький з історичного відділу Янґставнського університету. Прелеґента представив проф. д-р Саул Фрідман, теж член історичного відділу того ж університету, та знавець справи Петлюри та Шварцбарта.

Д-р Кульчицький підкреслив, що справу погромів не можна скидати на Петлюру тільки тому, що він був головою Директорії, саме тоді коли вони відбувались. Він теж сказав, що справу погромів не можна переглядати окремо від обставин, які склались в той час, себто: загальної анархії, антантської бльокади, війни проти червоних, білих, поляків і т. п. Петлюру головно обвинувачують жиди за погром в Проскурові. Доповідач вияснив, що не Петлюра, а Семисенко відповідавза погром, який, між іншим, не був би відбувся, коли б жиди не підготовляли большевицького перевороту. На загально вживане жидами твердження, що Петлюра не зробив заходів, щоб запобігти погромам, д-р Кульчицький відповів відчитанням десяти документів, виданих Директорією та Штабом Армії УНР.

Якщо йдеться про вбивство Петлюри, доповідач коротко переглянув процес Шварцбарта, який накинувсь на неозброєну людину, — Петлюру, і тим самим не був ліпший від Семисенка, Божка та інших, що творили погроми. Хоча жидівські історики твердять, що Шварцбарт не був большевиком, матеріяли доказують інакше. Правда документів, що доказали б приналежність Шварцбарта до партії большевиків немає, але є матеріяли, які доказують, що він був червоним командиром та був з ними зв'язаний, якщо прийняти твердження комуніста Валедіна та Дубковського в польській пресі після процесу. Коли б навіть погодитись на жидівське твердження, що Шварцбарт не був большевиком, тоді можна щонайменше доказати, що він був їхнім інструментом. Д-р Фрідман, знавець Петлюри та Шварцбарта, під час дискусії, погодивсь, що Петлюра — „правдоподібно" невинний за погроми та признав, що Шварцбарт міг бути інструментом большевиків, але сам большевиком не був.

Жиди, зі свого боку, обороняють Шварцбарта не тільки тому, що він був жидом, але й тому, що належав до типових для жидівського революційного середовища героїв - „тираноцидів". Але „тираноцид", як пояснює це слово англійський філософ Лок, виступав проти людей які стояли при владі, а Шварцбарт убив Петлюру, який при владі не був. Вбивство Петлюри — проблема, яка буде так довго актуальною, поки жиди оскаржуватимуть українців в погромництві. Це для українських дослідників справа дуже важлива ще й з огляду на твердження, що деякі українські діячі були повідомлені чотири години наперед, що Петлюра буде вбитий. Де була його охорона і чому його не попереджено?

Після доповіді, яку заслухало коло двадцять п'ять осіб відбулась дискусія, під час якої виринуло питання „Як можна розпочати українсько-жидівський діялог?" У відповідь прелеґент відповів, що саме сьогодні, тут в Янґставні цей діялог ми почали. А в інших місцевостях він ведеться вже здавна. Відбігаючи від теми д-р Кульчицький, під час дискусії, теж зупинивсь над питанням про жидів в Совєтському Союзі як і над долею українських інтелектуалістів.

М. М.

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 441,723.13	Фонди:	
Бонди	25,385,386.75	Забезпеченеві	$ 37,353,998.79
Уділи	523,446.39	Братські	371,880.82
Гіпотечні позички	6,263,239.79	Сирітський	163,801.62
Позички на грамоти	534,279.81	Захисту	139,741.62
Реальності	589,714.55	Наглої Потреби	32,118.34
Друк. і елект. машини	35,637.91		
Позичка для УНКдВМ	4,288,112.86		
Разом: $ 38,061,541.19		**Разом: $ 38,061,541.19**	

Уляна Дячук
головний касир

УКРАЇНСЬКА ДОПОМОГА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Хлопець із Одеси, не надумуючись, підбіг до водотяжного крану, вхопив мотуза, підтягнув руру до малого, обкрученого колючим дротом, віконця й пустив воду у вагон. У цей час поїзд знову посунувся назад, одесит випустив шнура і скочив до нас, під вагон на сусідню колію. А з вагона знедолених ми почули крики вдячности та вигуки-прохання, щось на зразок: „Єще, єще води!"... Потяг затримався і знову рушив уперед. За наказом одесита ми почали знову набирати мила з вагона. В той час двоє чи троє тримали кран так, що вода сильним потоком лилася на рівні віконець і потрапляла у вагони до спраглих. Так наша група напоїла той довгий ешелон смерти, але не до кінця, бо пролунав умовний свист з-під іншого ешелону, і ми негайно покинули все й подалися попід вагонами до місця своєї праці (німець-охоронець прокинувся й питав, де ми поділись).

Не знаю, що було далі з тими приреченими. Знаю лише, що ми всі були тоді приреченими, і що це нас єднало. У таборі на Бессемерштрассе, де ми жили в бараках за дротами і куди нас відвозили з праці вантажним автом під охороною, жінки плакали зі співчуття, коли ми розповідали про ту пригоду.

Старий німець-охоронець, „герр Ганс", як ми його звали, дістав від нас стільки мила, що не одержав би на свої жалюгідні карточки й за кілька років — і тому мовчав.

Найстарша жінка в таборі, яку ми звали мамою, висварила одесита „Сеньку Вирви-глаз" за те, що ми не додумалися кинути жінкам і дітям у ті вагони смерти хліба чи бодай мила. Але людина недосконала, у той час якось вся наша увага сконцентрувалася на воді, а про інше ніхто й не подумав.

Так складена в основному з українців група підневільних робітників допомогла, чи бодай намагалась допомогти людям з Варшавського ґетто, якого в той час вже не існувало. На виставці в Жидівському Комітеті Праці в Ню Йорку видко на фотодокументах лише купи цегли. Звичайно, те повстання було безнадійним, але воно виявило велич людської гідности.

ОДНА ІЗ ЖЕРТВ МОСКОВСЬКОГО НАРОДОВБИВСТВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

віть морський зв'язок із світом, обірвала торговельні можливості з іншими країнами. А воювала росія з надзвичайною жорстокістю. У книжці Р. Траха зібрано багато автентичних свідчень, записаних у документах та в репортажах того часу. Цими жорстокостями „прославились" такі російські генерали, як Кноррінґ, Вібіков, Глазенап, а також згаданий у Пушкіна Єрмолов. Трахо пише, що цього останнього на Кавказі називали „московським дияволом". Усі ці „герої" не тільки воювали з кавказцями, а й винищували всі їхні матеріяльні засоби для існування — нищили аули (села), засіви на полях, худобу.

Ось що писав у своєму звідомленні бриґадир Кноррінґ з 7 серпня 1786 р.: „Вчора й сьогодні винищували післані для того козачі полки й калмики абазинські хліба, витоптуючи їх кіньми. А те, що після цього залишилося, я наказав панові прем'єр-майорові й наказному отаманові Янову спалити" (стор. 33). У наказі князя Воронцова з 19 листопада 1853 р. відзначено „заслуги генерала Козловського, що знищив усі довколишні аули, а також харчові продукти, що їх мали жителі цих аулів на зиму". Внаслідок цього люди гинули від голоду й холоду. „Але не всі загинули від російської зброї, — писав генерал Фадєєв, вважаючи, що всієї правди „не можна заперечувати". — Одні загинули під віхолами в горах та лісах, не мавши пристановища, бо ворог (тобто росіяни — В. Ч.) палив геть чисто все, інші від голоду, бо ворог (ті ж таки росіяни — В. Ч.) понищив засіяні поля. Серед таких жертв здебільшого були жінки й діти" (стор. 51). Але граф Євдокімов проти такої „щирости" протестував: „Я писав графові Сумарокову: навіщо він згадує в кожному повідомленні замерзлі тіла, що лежать на шляхах (в російському оригіналі: „покривающих дороги")? Хіба я й великий князь цього не знаємо?"

Найбільші страхіття почалися тоді, коли опір адигейців остаточно зломлено, і 10 травня 1862 р. цар затвердив постанову т. зв. Кавказького комітету про „переселення горян". Як свідчить історик кавказької війни А. П. Берже, тоді „відбувалося відкрите грабування переможених. Російське військо палило аули, а жителів відтісняло до морського берега, де їх примусово заганяли на баржі для перевозу до Туреччини. Багато з цих барж тонуло у відкритому морі разом з виселюваними". Той же Берже пише: „Ніколи не забуду я того жахливого враження, що його справили на мене горяни в Новоросійській бухті... Пізня негодяна й холодна пора року, майже цілковитий брак засобів до існування та пошесть тифу й віспи, що лютували між ними, робили їхнє становище розпачливим. І справді, чиє серце не здригнулось би, бачивши, наприклад, молоду черкеску, в лахміті, що лежала на сирій землі просто неба з двійком дітей, що з них одно в передсмертній агонії боролося за життя, тим часом як друге шукало погамування голоду в грудях захололого трупа матері. А подібних сцен можна було бачити не мало" (стор. 52).

Так переселено до Туреччини близько 1 500 000 цих горян.

Як бачимо, Сталін мав незгірших попередників, досвідом яких скористувався під час колективізації на Надніпрянщині й Кубані, а під час другої світової війни в Криму, на Північному Кавказі та в Надволжі, виселюючи цілі народи з їхніх „республік". Ще перед тим, зіткнувшися в Манджурії з японськими імперіялістами, Сталін учинив це з далекосхідніми (уссурійськими) корейцями, зробивши їх усіх „японськими шпигунами" і розпорошивши у Середній Азії.

Якщо повернутися до адигейців, то можна сказати, що їх збереглося на Північному Кавказі до нашого часу, може, 300 тисяч, може, тільки трохи більше. Большевики утворили з них дві різні народності і дві літературні мови: адигейську та кабардинсько-черкеську. Р. Трахо висловлюється проти такого роздвоєння, вважаючи, що мусіла б бути одна адигейська мова, а в її основі мало б бути кабардинське наріччя.

Якщо мати на увазі історію їхньої літературної мови, то треба сказати, що, за інформацією автора цієї праці (Р. Траха), вона почалася не після Жовтневої революції, як це офіційно твердять большевики. Спочатку адигейці, як мусулмани, користувалися арабською графікою, про їхню мову писав Ш. Ноґмов ще в першій половині XIX в. У 1891 р. Л. Лопатинський написав „Коротку кабардинську граматику". Адигейської мови вживали в конфесійних дореволюційних школах, її викладали в Ставропільській гімназії. За „радянської" влади спочатку створили були письмо на основі латинської абетки, а потім її скасували і 1938 р. запровадили російську абетку. Сучасні адигейські учені визнають свою близькість із слов'янами, особливо з українцями, як це зазначає один із них—Дж. Коков.

Мистецька ґалерія у Бавнд Бруку

По дорозі з Бавнд Бруку до Ню Бронсвіку, в Ню Джерзі, мабуть кожний натискає на гальмо, щоб намилуватись струнким силуетом храму-пам'ятника, створеного руками українських еміґрантів на землі нової батьківщини. Цей храм — це не тільки пам'ятка, а жива частина сьогочасного життя із великими перспективами майбуття. Нещодавно цей Осередок Української Культури ЗСА збагатився великим мастком з будівлями і чудовим парком, який приєднався до основної садиби і цвинтаря. Серед того парку з вулиці просвічує гарний білий будинок традиційної американської архітектури з колонами і терасами, що начеб то виріс разом в оточенні вікових дубів і ялинок.

За глибокою, блискучою думкою Владики Мстислава, в цьому будинку має розташуватися Українська Мистецька Ґалерія, основу якої вже заложено ентузіязмом українських мистців — виставкою, що жертвують свої картини на продаж в користь придбання землі для поширенння цвинтаря при церкві-пам'ятнику і дальшої розбудови Українського Пантеону в Бавнд Бруку. Деякі з тих картин відбере спеціяльне Жюрі для постійного Музею-Ґалерії, а решту будуть продавати за каталогом, що вже підготовляється до друку українською і англійською мовами. Однак, і тепер, кожний хто зацікавлений в розбудові цього Осередку Української Культури в ЗСА, може оглядати цю виставку й вибирати цю чи іншу картину.

Понад 100 мистців розкинених по всіх стейтах, з Канади, Південної Америки і Европи відгукнулися на цю жертвенну акцію, що її зорґанізував і провів, відомий ще по оформленні виставки в Колеґії св. Андрія у Вінніпеґу, в 1968 р., Микола Чорний з Ню Йорку.

Тому, що нові праці ще ввесь час надходять на виставку, не варто робити якесь порівняння або навіть вдаватися до критики досягнень поодиноких мистців.

Директор Ґалерії Михайло Кравчук, — досвідчений мистець, архітект і ентузіяст в ділянці українського образотворчого мистецтва, радо показує виставку й пояснює експоновані речі. Від нього можна дістати також пораду відносно придбання картин і довідатися про ціну.

Хоч далеко ще не всі відомі майстри відгукнулися на патріотичний заклик Владики Митрополита, проте немає сумніву, що виставка знайде великий розголос і зацікавить широкі кола. За тим промовляють прізвища авторів картин, за абеткою (бо каталогу ще немає).

Малярство: Петро Андрусів, Богдан Василишин, Яків Гніздовський, Дам'ян Горняткевич, Ольга Дядинюк, Михайло Качуровський, Василь В. Кричевський, Катерина Кричевська Росандич, Володимир Ласовський, Сергій Макаренко, Юхим Михайлів, Петро Меґик, Людмила Морозова, Роман Пачовський, Шонк-Русич Констянтин, Надія Сомко, Петро Холодний, Михайло Мороз та ін.

Скульптура: Сергій Литвиненко, Валентин Сімянців, Антін Дараган, Петро Капшученко, Ярослав Паладій і Січинський.

Тут знаходиться ще окрема виставка „екс лібріс" — на основі якої видана гарна книжка з ілюстраціями (продається на виставці).

Сподіваємось, що мистецтвознавці й критика дадуть більш розгорнену оцінку цієї культурної події в чужомовній і американській пресі.

С. Б.

Ровд Айленд Шевченкові

25-го березня, ц. р. в залі української католицької церкви, при співпраці Церковного Хору, Рідної Школи та місцевого Відділу Союзу Українок, віддано пошану національному Кобзареві, Тарасові Шевченкові. Програму склали й підготовили: Іванка Ганушевська, Таїса Кузьма, Марта Загаляк, Мотря Головінська, Богдан Ганушевський і Мирон Стахів. Відкрив імпрезу та виступив, як конферансьє, д-р Осип Коропей. Усі місця просторої залі були зайняті.

Мішаний, церковний хор під дириґентурою Богдана Ганушевського, виконав: „Заповіт", „Реве та стогне", й „Думи мої". Доповідь про Т. Шевченка і його провідні ідеали які до сьогодні ще формують наше українське світосприймання, виголос и в Адріян Славоцький з Гарвардського університету. В музичній точці, виступив з концертовим акордеоном Алік Худолій; до композицій Прісовського та Мендельсона. Ліда Кузьма відіграла на фортепіяні музичний твір Марка Невіна.

У програмі виступів „Рідної Школи" вимки з поем Шевченка деклямував Михайло Кунь. „Гамалію" — виконано у формі збірної деклямації. Молоденький мистець-декляматор, який виступає щороку, Андрій Коропей деклямував поему „Суботів". Слідував спів — „Тече вода" і хоровод — „Садок вишневий коло хати", виконаний дітьми в однакових довгих сукнях однієї краски, проєкту мисткині Мотрі Головінської. Відтак під звуки музики відтанцювали „Катерину". Ірена Федорика, учениця Джулієрду виконала музичні композиції — Нижанківського, Моцарта та Бетговена. Оплески були нагородою піяністці.

Наприкінці концерту студенти виконали народний танок „Ножиці"; чотири пари танкового ансамблю, підготованого Мироном Стаховом, з участю Оленки Ганушевської, Христі Славінської, Али Писарів, Олесі Стахів та Славка Кручковського, Богдана Ганушевського, Ігоря Микити і Мирона Стахіва. Зміни конфіґурацій танку, клясична народна наша захопили публіку.

„Ще не вмерла Україна" — було спонтанним виявом почувань присутніх.

Вол. Д. - к.

Пам'яті д-ра І. Рижія

16-го лютого 1973 р. в Клівленді, Огайо, вибув назавжди з комбатантських рядів учасник Визвольних Змагань і санітарний поручник Української Галицької Армії — д-р Іван Рижій.

Він народився 2-го вересня 1892 р. в селі Ципрів, Львівського повіту. Гімназію покінчив у Львові, а медичні студії в Празі 1920 - 1923 р. Під час Першої світової війни служив як санітарний четар при 19-ім піхотинському полку, де приділено його до гарнізон. шпиталя у Львові і тут під час Листопадових Днів він сповнював тут саму медичну службу у цьому ж шпиталі.

Не повідомлений начальною Командою про відхід українських частин зі Львова 21 на 22-го листопада 1918 року, заарештований поляками сидів у в'язниці в Бриґідках, а потім вивезено його враз із другими полоненими українськими старшинами і вояками, до концентраційного табору на Домб'є біля Кракова. Звідси пощастило йому 30-го грудня 1918 року втекти і через Відень, Будапешт, Лавочне і Стрий повернутись знову в ряди рідного війська. Зразу приділений як санітарний четар до 4-ої Золочівської бриґади, а опісля до 7-ої — Львівської, в рядах якої перебув усю Визвольну Боротьбу. За Збручем, в Чотирокутнику у Смерти, в ранзі санітарного поручника щасливо пережив в Проскурові жахливу пошесть тифу. По ліквідації УГА весною 1920 р. в околиці Кам'янця через Дністер перейшов до Басарабії, але заарештований румунською поліцією сидів 6 тижнів у в'язниці, в Кишиневі. Згодом румуни передали його враз з другими українськими полоненими польській граничній сторожі у Снятині, а ця відставила його до в'язниці в Коломиї. Тут, по допитах, поляки заявили, що звільнять полонених, якщо ці зголосяться до військ Дійової Армії УНР, яка тоді як військовий союзник поляків, тримала фронт проти Червоної Армії над Дністром в околицях Городенки. Полонені так і зробили і по звільненні їх приділено до 5-ої Херсонської бриґади під командою полк. Андрія Долуда (перебуває тепер в Бразилії).

Але галицькі частини, які тримали Фронт проти большевиків над Дністром, 25-го серпня 1920-го р. покинули той фронт і під командою ген. Кравса, через Карпати перейшли до Чехо-Словацької Республіки. Перебуваючи в таборі Української бриґади в Йозефові, Покійний отримав відпустку і закінчив в Празі 1923-го р. медичні студії і якийсь час був лікарем при чеськім війську. По повороті до Рідного Краю, нострифікував свій лікарський диплом у Львові і був лікарем в Бібрці.

На еміґрації в Німеччині був лікарем при УНРРА і ІРО в кількох таборах, а по приїзді до Америки в 1949 р. був лікарем в кількох американських шпиталях. перейшовши на емеритуру, довший час жив у Ню Йорку і тут був діяльним членом комбатантських організацій, членом Українського Лікарського Т-ва і відпоручником до УККА. Останніми роками перенісся до Клівленду і тут помер.

Осиротив дружину Осипу-Анну і сина Ореста. Похорон відбувся 18-го лютого ц. р. в церкві св. Андрея в Пармі, Огайо, а тіло Покійного спочило на Українському Цвинтарі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Пам'ять про вірного товариша по зброї, зразкового лікаря-патріота і діяльного члена Нюйоркського Відділу ОбВУА залишиться між його побратимами назавжди.

Дмитро Микитюк,
кол. УСС.

Охорона природи в СССР

Москва.—Забруднення води і повітря набрало загрозливих розмірів в цілому ряді районів СССР і щоб з цією загрозою ефективно боротися совєтський уряд покликав при Державному комітеті для справ науки і техніки окрему міжвідомчу раду, яка має за завдання опрацювати проєкт охорони природи та способів очищування промислових відпадків. На пресовій конференції в Москві 19 квітня В. А. Кириллін, голова Державного комітету для справ науки і техніки, поінформував про рішення уряду, згідно з яким всі міністерства СССР і ради міністрів республік, починаючи з 1974 роком, мають опрацювати пляни заходів щодо охорони природи та щодо роціонального використування природних багатств. Ці пляни будуть включатися в загальносоюзний плян розвитку народного господарства на кожний поточний рік.

Замість квітів на могилу

бл. п. д-ра КОНСТАНТИНА ЦЕПЛОГО

зложили на „Церкву в Потребі:

Т-во Лікарів	$25.00	Проф. Петро Біланюк	$10.00
Т-во Інженерів	25.00	Остап Захарків	7.00
Т-во Самопоміч	20.00	Інж. Богдан Петріна	5.00
Клюб Емеритів	20.00	Збіркова листа	43.00

Детройт, Міч.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. СТЕФАНІЇ БЕДРІЙ

зложили під час похоронної тризни на Фонд Верховного Архиєпископа Помісної УКЦеркви:

К. і В. Луцишини	$20.00	Ю. Яців	5.00
К. Ковшевич	15.00	П. Приймак	10.00
П. Політило	10.00	Олена Саноцька	10.00
А. Бойцун	15.00	О. Утрисько	5.00
Л. Кучерська	20.00	П-во Пелех	5.00
Г. Скорецька	20.00		
С. і І. Заяць	20.00		
М. Ржепецька	5.00		
		Разом	$150.00

ВІДВІДИНИ ПЕРВОІЄРАРХА ПОМІСНОЇ УКЦ...

(Закінгення зі стор. 1-ої)

вили для українців всесвітній день, бо в той день увесь світ заговорив відверто про Україну, її Церкву та мартирологію українського народу.

Ще більшою несподіванкою — говорив Владика Ніл — був день 11-го жовтня 1963 року. Тоді Блаженніший Кир Йосиф промовив уперше на II Ватиканському Соборі перед 2,500 єпископами цілого світу. І хоч у базиліці св. Петра в Римі було заборонено оплескувати, але для Блаженнішого зроблено виняток; хоч дозволено кожному єпископові промовляти лишень 10 хвилин, то Блаженнішому не переривали 20 хвилин; хоч кожний сподівався згадки про мартирологію 18-ти років, то Блаженніший забув за себе, свою в'язницю, свої каторги і почав своє слово: „Благословен Бог наш Отець, Син і Святий Дух, що визволив мене і закінчив своє слово внеском, щоб києво-галицьку митрополію піднести до гідности патріярхії. І давніше говорено про києво-галицький патріярхат, але несміливо, спорадично і більше спонтанно. Блаженніший заговорив за патріярхат ясно, відверто, в повній своїй свідомості історичній, перед всією вселенською Церквою, зібраною на Соборі. І це була друга несподіванка.

Але найбільшою несподіванкою — продовжував Владика Ніл — зв'язаною з Блаженнішим, був день 23-го грудня 1963 р. Місце львівського Митрополита на Соборі було невияснене. І тому Блаженніший засідав на другій сесії II Ватиканського Собору, серед інших архиєпископів, по покликанні літ і днів. Щойно день 23 грудня 1963 року поклав кінець канонічного затьміня. День 23 грудня 1963 р. виявив, що Українська Католицька Церква творить окрему канонічну одиницю зі своїми питоменними правами, привілеями і літургічною та богословською спадщиною, нарівні з усіми патріярхатами Сходу, а її речником є Верховний Архиєпископ. І тому Верховний Архиєпископ уже на третій сесії II Ватиканського Собору, зайняв відразу місце по кардиналах і патріярха, аж доки самий не став кардиналом. Дорогі в Христі! Не забуваймо, що звільнення з 18-літньої каторги, внесок піднести києво-галицьку митрополію до гідности патріярхії й офіційне проголошення Блаженнішого Верховним Архиєпископом, єдиним цього роду в цілій Католицькій Церкві, все це сталось упродовж одного 1963 року. Всі ті три згадані несподіванки відразу зарисували український церковний моноліт, що зовсім природно скристалізується канонічним оформленням в українську патріярхію. А наріжним каменем цієї монолітної будови має стати сама особа Блаженнішого Верховного Архиєпископа, Первоієрарха Української Католицької Церкви, Кир Йосифа Сліпого. Щойно тепер бачимо, чому то ми вітаємо Блаженнішого в Едмонтоні. Ми всі вітаємо Блаженнішого як нашого Найдостойнішого Гостя, як нашого Найвищого Церковного Достойника, як одного з найкращих Синів 50 мільйонового Українського Народу. Блаженніший! Всі ми радіємо Вами, як новітнім мучеником та ісповідником віри, як героєм найновішої доби, як живим символом нашої Помісної Української Католицької Церкви. Будемо дуже вдячні, якщо у своїй ласкавості дозволите промовити до нас словами проповіді — закінчив своє слово Владика Ніл. І тоді промовив Блаженніший:

„Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа! Дорогі браття і сестри! Я незвичайно вдячний їх Преосвященству — почав свою проповідь Блаженніший Йосиф — за ці слова, що він їх висловив. Ми сказали б неначе недійсні, немов в уяві по тих усіх переживаннях, тяжких наших трудноща. Нам, слава Богу, вдалось знов приїхати тут, до вашої славної, великої церкви. Здається, неначе ще більшою стала за той час, від останніх відвідин. здається, неначе б вас ще більше тут прибуло нині так само, як було вас тоді, коли я вперше завітав. Та мої дорогі! Оця хвилина радісна; рідка та, дай Боже, що і добре, що вона настала для нас усіх, за всі ті труди, що довелось перебути. Коли я промовляв на летовищі, Конґресі, в катедрі в Мелборні, тоді я сказав: мої дорогі браття і сестри! Я не приїхав на закінчення, я не приїхав тут, щоб вас поздоровити та остерегти від усякого лиха. Я приїхав, щоб це був тільки початок, щоб ця хвилина була могутньою хвилиною нового здвигу. Ми пробудилася! Слава Богу! Нині нема мудрого українця і чесного, щоб сказав, не хочу про це думати. А мені так виглядало, що цих частинок по цілій кулі земській було стільки, що їх ніхто не збере разом. Усе ж таки, при Божій всемогучості, і це нам удалось, не зважаючи на всі труднощі. Ми нині, після Ватиканського собору, почуваємось самі собою, де б ми не були, де б ми не жили, щоб нам не боліло, щоб нас не журило, щоб нас не тішило, щоб нас не веселило. Всі ми почуваємося одним і ними хочемо остатись. Мої дорогі! Великий піст, що його тепер святкуємо, накладав на нас нове завдання. Воно й не нове, але раз-у-раз відновляється. Саме й ця відповідальність. Кожний українець знає, що він буде певним, якщо держиться своєї мови. Хоч може декому назовні і так виглядає, але його українство дуже сумнівне. Хто ж держиться Церкви, цей певно не пропаде. Це хай буде підставою нашого діяння, вашої активности, вашого розвою і змагу духа. І тоді створите щось нового для українського народу і нашої Батьківщини...

„Цей великий піст — продовжував Блаженніший — ми святкуємо і сповняємо на пам'ятку 40-денного посту Ісуса Христа. На пустині Він думав у голоді і холоді, як це сповнити своє завдання. Це ж непереходове, хвилеве завдання якогось ієрарха, але, мої дорогі, як спасти рід людський. Як же ж поважно брав своє завдання Ісус Христос, коли Він під час посту довго застановлявся, знаючи, як після хрещення над Ним відкрилися небеса і почувся голос: „Це Син мій любий, що його я вподобав". Над ним появився св. Дух, який спускався, мов голуб, і зійшов на нього; появилась Пресвята Трійця і це найбільша подія на кулі земській, як могла статись. Він підіймає на свої плечі найважче завдання: відкуплення людського роду, яке закінчилось Його смертю на хресті. І ось коли Ісус втомлений і ослаблений голодом і холодом, тоді диявол спокушав його. Взагалі, коли людина найбільш ослаблена, тоді треба бути на сторожі. Тоді диявол сказав: „Коли ти Син Божий, звели, щоб це каміння та й стало хлібом". І що ж відповів Христос? „Не хлібом єдиним живе людина, але і словом Божим". Отже, не тільки, мої дорогі, треба дбати про те, щоб матеріяльно забезпечитись, щоб придбати хліб насушний, щоб купити хату і забезпечити свою рідню. Головне ж ваше завдання — виховати ваших дітей, щоб вони не втратили віри, не пішли на вулицю і не пропали. Треба дбати, щоб панувала єдність в українській родині, панувала любов, мир, співпраця, а передусім панувала сильна віра в Бога.

„Друга ж спокуса — говорив Блаженніший — коли диявол взяв Ісуса Христа в святе місто, поставив на наріжник храму і каже: „Коли ти Син Божий, кинься додолу. Ангели візьмуть тебе на руки, щоб ти своєю ногою часом не спотикнувсь об камінь". А Ісус сказав до нього: „Написано також: Не будеш спокушати Господа, Бога твого". Отже, піст мусить нашу душу перетворити основно. Ви ж знаєте, що говорить євангеліє про Закхея?!

„І третя спокуса. Диявол бере Ісуса на височенну гору й показує йому царства світу і їхню славу, кажучи: "Оце все дам Тобі, як упадеш ниць [до ніг] і мені поклонишся". Тоді Ісус сказав до нього: "Геть, сатано! Написано бо: Господу, Богу твоєму, поклонишся і Йому Єдиному будеш служити". Лишив тоді його диявол. І ось ангели приступили й почали йому прислугувати. Отже ж нехай кожний запитає себе, що ти зробив для Господа Бога, для свого народу. Наша хвилина така могутня. Ми мусимо здати собі справу, що всі ми є українці. Українська нація така славна, в її історії стільки світлих, але і сумних моментів, стільки невдач. Пам'ятаймо: Не проголосять України і негайно все станеться, чого тільки бажаємо собі. Бог краще знає про все. Тому мусить панувати між нами всіма любов, єдність, оживлена діяльність і найтісніша співпраця. Як будемо так жити з непохитною вірою в Бога, будемо любитись гаряче, спільно діяти і співпрацювати, тоді благословення Господнє спочине на вас і на ваших дітях. Амінь!" — закінчив своє слово Блаженніший.

Під час св. Літургії сповідали священики і до св. Причастя приступили сотні вірних, яких причащали всі чотири Владики, опісля ще два отці, які сослужили з Блаженнішим. Архиєрейську св. Літургію закінчив Блаженніший Йосиф многоліттям св. Отцеві Павлові VI та Українському Народові; митрополит Максим Блаженнішому, Владика Ніл митрополитові Максимові, опісля Владики один одному, добродіям храму цього і вірним. Тоді Блаженніший від'їхав до єпископської палати з усіми Владиками на обід, пізніше відпочивав, щоб підлікуватись від простуди і від втоми. Владика Ніл з митрополитом Максимом і трьома єпископами побували ще по полудні в авдиторії св. Василія Великого в південному Едмонтоні, на річному традиційному чаю ЛУКЖ на пошану Владики Ніла, з короткою мистецькою програмою: діти Рідної Школи відспівали многоліття, дівчата танкового ансамблю вивели хоровід, а хоровий ансамбль під орудою М. Свистуна відспівав декілька пісень та д-р В. Байрак передав Владикам по платівці зі Службою Божою, що її виконав згаданий ансамбль.

(Продовження в герговому гислі)

Мгр Василь Ліщинецький обраний на голову Клівлендської Округи УНС

(Закінгення зі стор. 1-ої)

буто 368 нових членів у 1972 році на загальну суму забезпечення 969,000 дол., то є на 43 членів більше, як у попередньому році. Округа зайняла 4-те місце між усіми округами УНС щодо кількости новозорганізованих членів і 3-тє місце щодо суми забезпечення. Треба ще відмітити, що округа Клівленду належить до передових округ щодо пересічної суми забезпечення на кожну грамоту у цій окрузі, яка з кінцем минулого року виносила понад 1,150 дол., не вчислюючи сюди акцидентового забезпечення. Доповідач закликав посилити організаційні зусилля у цьому передконвенційному році для гідного відзначення 80-ліття „Свободи".

Головні радні вручили відзначення будівничим УНС. тобто тим секретарям, які зорганізували 25 і більше нових членів у минулому році. Відзначено: Богдана Дейчаківського секр. 233 від. у Лорейні за 77 нових членів. Михайла Кігічака, секр. 240 Відділу в Акроні за 52 нових членів і Евстахія Мотровича, секр. 295 від. в Акроні за 25 нових членів. При цьому відзначено також довголітню союзову діячку Марію Кукіз.

Відділових урядовців повідомлено про те, що протягом тижня від 6-го травня буде тривати в окрузі Клівленду організаційна кампанія за збільшення членства до УНС.

На пропозицію проф. Я. Кльованого нову управу округи вибрано в такому складі: мгр Василь Ліщинецький —голова, інж. Іван Фур—заст. голови і пресовий референт, Микола Вобечко—заст. голови, інж. Роман Возняк —секретар, Марія Федак—касир, Лев Кусяка—організаційний референт, Степан Маланчук—референт молоді, члени: Тарас Шмагала, Василь Камінський, Богдан Дейчаківський, Евстахій Мотрович і Петро Бабич. Контрольна Комісія: д-р Богдан Футей, д-р Оришкевич і Богдан Ковч.

ЖИТЕЛІ НЮ ЙОРКУ ВТІШАЛИСЯ НАДЗВИЧАЙНО ГАРНОЮ погодою на Великдень, заповнивши вранці церкви, в тому й відновлену катедру св. Патріка, а потім приглядалися до мальовничої Великодньої паради на 5-й евню.

СЕМИРІЧНУ ДІВЧИНУ ЙОАНУ АЛЕССАНДРО ЗНАЙШЛА поліція голою і вбитою в парку ім. Гаррімана, у повіті Роклєнд, Н. Дж. Дівчинка пішла з дому продавати печиво, щоб передати прибуток на потреби скавтів. Поліція заарештувала 26-річного сусіда родини Алессандро, обвинуваченого у вбивстві.

„Ніякої національної проблеми" в Україні не існує, заявив В. Щербицький

(Закінгення зі стор. 1-ої)

Але, як виявляє промова Щербицького, труднощі є не тільки на відтинку ідеологічному. Комуністичні кадри в неменшій мірі неефективні і на інших ділянках життя УССР, зокрема на відтинку народного господарства. Ось як дуже обережно про це говорить Щербицький: „Частина наших кадрів виявилась не в повній мірі підготовленою до розв'язання якісно нових завдань. Деякі керівники в управлінні господарством все ще живуть старим багажем, недостатньо працюють на перспективу... Можна було б навести ще ряд прикладів, які переконливо показують, що доля виробничих плянів багато в чому залежить від керівників, від їх ставлення до справи і що нерозпорядливість і безініціятивність окремих керівників дорого обходяться державі". Як виходить з промови Щербицького, не існує практично ні одна ділянка господарства в УССР, якої керівники [а ними є партійний актив] задовільно вив'язувалася б зі своїх завдань. Окремо вказував Щербицький на недоліки і серйозні порушування правил у веденні підприємствами на відтинку „галузей промисловости, що виробляють товарі народного споживання, а також торгівлі, громадського харчування, побутового обслугування", Міністерства промислового будівництва УССР. Недомагає й сільське господарство, де „на жаль, серед голів колгоспів, директорів радгоспів, керівників сільгоспорганів є ще слабкі керівники" і тому „очолювані ними господарства тупцюють на місці, не виконують своїх зобов'язань перед державою". Враховуючи такий незадовільний стан на відтинку кадрів в УССР, Щербицький підкреслив, що „робота з кадрами — не кампанія, це найважливіша складова частина копіткої і багатогранної повсякденної діяльности партійних, радянських і господарських органів". Головні думки, критику і пропозиції Щербицького схвалив пленум ЦК КП України у своїх постановах „про завдання партійних організацій республіки по дальшому поліпшенню роботи з кадрами у світлі рішень XXIV з'їзду КПСС".

В МОСКВІ ВІДЗНАЧИЛИ РІЧНИЦЮ НАРОДИН ЛЕНІНА

Москва. — 20 квітня тут відбулося „торжественне засідання" для відзначення 103-ї річниці з дня народження Леніна. Святкову промову сказав член Політбюро ЦК КПСС Д. Ф. Устінов, зупиняючися над різними аспектами совєтської зовнішньої і внутрішньої політики.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

П'ЯТНИЦЯ, 27-го КВІТНЯ 1973 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Миколая 5-ий Відд. о год. 7-ій веч. в парафіяльній залі при 37-09 31-а Евню. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — В. Левенець, предс., М. Хоманчук, секр.

СУБОТА, 28-го КВІТНЯ 1973 р.

ДЕТРОЙТ, Міш. Річні загальні збори Т-ва ім. І. Франка 146 Відд. о год. 6:30 веч. в залі УНК „Орлик", 9740 Конант. На порядку: звіти Управи, К. Комісії та вибір нової на 1973 р. Проситься чл. прибути. — Е. Репета, предс., Гр. Корбяк, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 6923. Козенку і пілот розпочинають сварку

Під час коли уруці скривають судно змовників, вичікуючи ночі, щоб врятувати Тарзана...

Мої накази, Козенку, такі, щоб мерщій відвезти Тарзана до головної квартири!

Не можу залишатися, щоб шукати за човном, що його з твого дозволу віднесло вділ рікою!

Я не допустив до того, що його віднесло геть! Мій чоловік безпечно прив'язав його... Хтось відв'язав його!

Я тримаюся моїх наказів, Козенку, а не твоїх проблем!

Мої проблеми є твоїми проблемами. Небезпечні докази знаходяться у тому човні — проти нас і нашого вождя!